Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 403
Vineri 7 martie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

O puternică manifestare a unității dintre partid, guvern și popor

2 MARTIE 1958 se înscrie în istoria glorioasă a poporului nostru ca ziua unei noi biruinți pe calea făuririi unei vieți îndestulate și luminoase pe care ne conduce partidul. In ziua aceasta, milioane de cetățeni, mîndri de succesele dobîndite și încrezători în viitorul fericit al patriei, s-au prezentat în fața urnelor pentru a alege deputații în sfaturile populare. Covîrșitoarea lor majoritate și-a dat votul candidaților Frontului Democrației Populare. Din cei 10.870.451 de alegători pentru sfaturile populare regionale s-au prezentat la vot 99,62 la sută, iar din aceștia 10.766.912 au votat pentru candidații F.D.P. Pentru sfaturile populare raionale au votat 9.215.503 alegători, din care 99,25 la sută și-au dat voturile lor candidaților F.D.P., iar pentru sfaturile populare comunale s-au prezentat în fața urnelor 8.190.908 de alegători, din care 98,91 la sută au votat pentru candidații F.D.P. Candidaților Frontului Democrației Populare le-au fost acordate 99,62 la sută din voturile exprimate pentru sfatul popular al orașului București, 98,89 la sută din voturile pentru sfaturile populare ale raioanelor Capitalei, 99,40 la sută pentru sfaturile populare orășenești (de subordonare regională și raională).

Sînt deosebit de grăitoare cifrele acestea. Ele arată marea însemnătate pe care poporul a acordat-o alegerilor de la 2 martie și încrederea nestrămutată pe care o are în politica partidului și guvernului. Votul de la 2 martie este o puternică manifestare a unității dintre partid, guvern și popor.

Larga participare la vot a cetățenilor, faptul că mulți dintre ei s-au prezentat la secțiile de votare încă din primele ore ale dimineții, bucuria și entuziasmul care au domnit pretutindeni în ziua votării demonstrează cu tărie hotărîrea maselor populare de a-și aduce întreaga lor contribuție la înflorirea orașelor și satelor noastre, la ridicarea nivelului de trai al poporului.

La 2 martie, oamenii muncii de la sate, alături de întregul popor muncitor, au votat pentru pace și socialism, pentru viața nouă ce înflorește astăzi în satele noastre și pentru ca viața aceasta să fie tot mai frumoasă și mai luminoasă. Ei au votat pentru succesele obținute pe calea transformării socialiste a agriculturii și pentru ca succesele acestea să fie tot mai mari și mai bogate. Ei și-au dat votul pentru ca rodul ogoarelor să fie de la an la an mai bogat, pentru ca agricultura noastră să cunoască o largă dezvoltare și înflorire. Alături de toți oamenii muncii, masele țărănimii muncitoare au votat la 2 martie pentru continua întărire a alianței frățești cu clasa muncitoare, pentru politica justă a partidului și guvernului de industrializare socialistă a țării și de transformare socialistă a agriculturii.

In sfaturile populare au fost aleși 137.790 de deputați. Dintre aceștia 47,87 la sută sînt membri și candidați ai Partidului Muncitoresc Romîn, iar 52,13 la sută sînt oameni ai muncii fără de partid. Faptul acesta arată pe de o parte dragostea și prețuirea de care se bucură partidul clasei muncitoare în rîndul maselor largi populare, iar pe de altă parte, el demonstrează posibilitățile mari pe care le oferă orînduirea noastră de stat tuturor cetățenilor devotați poporului de a contribui cu priceperea și talentul lor gospodăresc la conducerea regiunilor, raioanelor, orașelor și satelor noastre. Noii deputați, membri și nemembri de partid, sînt animați de atașamentul față de cauza poporului, de dragoste față de muncă și spirit gospodăresc. Acestea sînt criteriile care l-au îndemnat pe cetățeni să-i propună drept candidați ai lor și să-i aleagă apoi ca deputați în sfaturile populare.

Din numărul total al deputaților, 35.082 sînt femei. Este încă o dovadă a marilor drepturi cetățenești de care se bucură femeile în regimul nostru democrat-popular.

Noii deputați își vor începe curînd activitatea. Ii așteaptă o muncă grea, dar deosebit de frumoasă. Ei au posibilitatea, în cadrul sfaturilor populare, să-și manifeste din plin inițiativa creatoare, priceperea și spiritul gospodăresc, să contribuie cu toate puterile lor la descoperirea și valorificarea tuturor resurselor locale, în vederea înfloririi regiunilor și raioanelor, a orașelor și satelor.

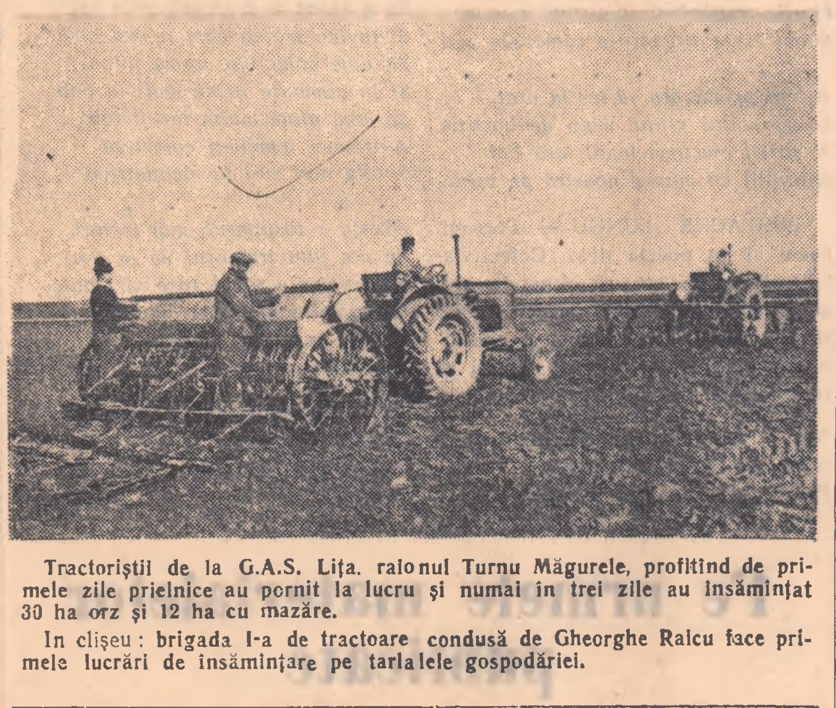
Sarcini deosebit de importante stau în această perioadă în fața sfaturilor populare, atît la orașe cît și la sate. Transformarea socialistă a agriculturii, buna gospodărire a unităților agricole socialiste existente, întărirea lor din punct de vedere economic și organizatoric și atragerea de noi mase de țărani muncitori cu gospodării individuale pe calea agriculturii socialiste sînt probleme la rezolvarea cărora sfaturile populare și-au adus și își vor aduce desigur, cu și mai multă rodnicie, importanta lor contribuție.

Deputații aleși de curînd își încep activitatea odată cu începutul unei importante campanii în agricultură, lucrările agricole de primăvară. De reușita acestei campanii depinde în foarte mare măsură bogăția de recoltă ce o vom culege în acest an. Buna organizare și desfășurare a lucrărilor agricole de primăvară, preocuparea ca ele să fie executate la timp și bine, așa cum cere agrotehnica, se numără printre îndatoririle de seamă ale deputaților sfaturilor populare de la sate.

Importantele sarcini care se ridică în fața sfaturilor populare vor putea fi duse la bun sfîrșit numai cu sprijinul maselor de cetățeni. Bizuindu-se pe acest sprijin, întărind permanent legătura cu alegătorii lor, ascultînd propunerile și sugestiile lor și luptînd pentru înfăptuirea propunerilor bune, munca deputaților va fi deosebit de rodnică.

Oamenii muncii felicită călduros pe noii deputați în sfaturile populare și le urează din toată inima spor la lucru, cu convingerea că activitatea lor va fi deosebit de rodnică.

Să folosim din plin timpul prielnic lucrărilor agricole!

Tractoriștii de la G.A.S. Lița, raionul Turnu Măgurele, profitînd de primele zile prielnice au pornit la lucru și numai în trei zile au însămînțat 30 ha orz și 12 ha cu mazăre.

In clișeu: brigada I-a de tractoare condusă de Gheorghe Raicu face primele lucrări de însămînțare pe tarlalele gospodăriei.

Hărnicie

Mi se păru la început că păcăniturile tractoarelor răzbat din jos, dincolo de balta Pietrele. Dar tov. ing. Vasile Ticulescu, agronomul șef al noii gospodării de stat din comuna Băneasa, raionul Giurgiu, mă lămuri că tractoriștii Luca Constantin și Guță Niculae ară în apropiere, dincoace de baltă, pe un teren ce urmează a fi însămînțat cu lucernă.

De altfel, profitînd de faptul că pămîntul se mai zvîntase și folosind atelaje, muncitorii din brigada de cîmp a lui Petre Ceadîrgeanu semănaseră pînă în dimineața acelei zile mai bine de 10 ha cu ovăz.

I-am văzut apoi la lucru pe tractoriști. K.D.-urile trăgeau cam greu, din cauză că pămîntul încă era umed. Dar ei lucrau cu atenție, fără să forțeze vitezele. Pămîntul gras lucea în soare, răsturnat în felii înșirate cît vedeai cu ochii, în zarea aburindă.

Aveau de altfel și de ce să se grăbească tractoriștii noii gospodării: în acest an, numai grădina de legume urmează a se întinde aci pe 100 de ha, ce trebuie pregătite din vreme. Iar din acestea, pe 90 de ha nu se vor face plantări de răsaduri, ci semănat direct cu mașina.

— Am început pregătirile din timp, mi-a spus ing. Vasile Ticulescu. Muncitorii din acest sector, sub conducerea brigadierului Ionescu Ștefan și a șefului de echipă Paulescu Gheorghe, au și semănat în răsadnițe aproape 200 m. p. Din această suprafață, 100 m. p. au fost repartizați producerii răsadurilor de roșii timpurii.

Am aflat de asemenea că tînăra gospodărie de stat din Băneasa va iriga 7 ha de grădină, folosind apa din balta Pietrele.

..Cînd am plecat pe seară din comună, harnicii muncitori din sectorul legumicol al gospodăriei încă lucrau la amenajarea răsadniței și continuau însămînțatul în paturi calde, străduindu-se să termine lucrul și pe celelalte 4000 m. p. răsadniță ce le mai rămăseseră.

I. DRINCU

Execută lucrări în grădina de legume și livadă

Timpul prielnic a dat putință muncitorilor din gospodăria agricolă de stat Slăvitești, comuna Șirineasa, regiunea Pitești, să execute o serie de lucrări în grădina de legume, livadă etc.

Astfel, pînă de curînd, ei au plantat suprafața de 2 ha cu ceapă arpagic și au amenajat 100 m.p. răsadnițe calde, în care au însămînțat varză timpurie, roșii, vinete etc.

Pentru a obține anul acesta producții mari de legume și zarzavaturi, muncitorii din gospodăria de stat Slăvitești au transportat în grădina de legume mari cantități de gunoi de grajd.

De asemenea, în livadă s-au executat, pînă acum cîteva zile, arături printre rîndurile de pomi pe o suprafață de 5 ha și s-au stropit 15.000 pomi tineri și pe rod.

Fruntași în aceste munci sînt grădinarul Dumitru Brumaru, maistrul Ion Coman, Gh. Stere și alții.

V. POPESCU
corespondent

Au ieșit la însămînțat

Timpul fiind prielnic pentru executarea lucrărilor în cîmp, producătorii agricoli din comuna Mătăsari, raionul Tg. Jiu, au ieșit de pe acum la însămînțatul ogoarelor. Cei dintîi au pornit la lucru membrii întovărășirii agricole „Viitorul" din satul Brădet. Ei sînt hotărîți ca începînd din acest an să schimbe felul vechi de muncă individual, cu munca organizată în comun, pe ogoarele fără haturi.

Pînă de curînd în Mătăsari au fost însămînțate 15 ha. cu ovăz și s-au executat arături de primăvară pe o suprafață de 20 ha.

I. SBÎRCIOG
corespondent

VNIIMK — un valoros soi de sămînță de floarea-soarelui

In scopul de a răspîndi în producție soiuri de floarea-soarelui mai valoroase decît cele existente, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, prin Comisia de Stat pentru încercarea soiurilor, a importat în ultimii ani din U.R.S.S. noi soiuri de floarea-soarelui: printre acestea se numără VNIIMK 8931, VNIIMK 6540, Armavir 3497 și altele, care au fost experimentate timp de 2-3 ani la 22 de centre experimentale de stat așezate în diferite regiuni ale țării.

Dintre toate soiurile încercate, cele mai valoroase s-au dovedit a fi soiurile VNIIMK 8931 și 6540. La centrul experimental Dilga din regiunea București, de pildă, primul a întrecut în producția de ulei la hectar soiul raionat Jdanov 8281 cu 31 la sută (252 kg ulei la ha), iar soiul VNIIMK 6540 cu 26 la sută (212 kg ulei la ha.). La centrul experimental Negrești — Iași — ambele soiuri au depășit soiul Jdanov cu 21 la sută (172 kg ulei la hectar). Rezultate asemănătoare s-au obținut la toate celelalte centre experimentale din țară.

Chiar dacă în unele regiuni producția de semințe a soiurilor VNIIMK este mai mică decît a soiului Jdanov, totuși cantitatea de ulei obținută la ha de la acestea este mai mare datorită procentului mare de ulei pe care îl au, așa cum se poate vedea în tabelul de mai jos (media pe cele 22 de centre experimentale, recolta 1957).

Soiul	Procentul mediu de ulei brut	Procentul mediu de miez	Procentul mediu de coji
Jdanov 8281	35,26	59,39	40,61
VNIIMK 8931	43,52	67,87	32,13
„ 6540	41,04	65,93	34,07

Din cele arătate mai sus rezultă că soiurile VNIIMK sînt deosebit de valoroase pentru țara noastră și ele trebuie să înlocuiască în producție soiul Jdanov 8281 cultivat pînă în prezent. Ținînd seama de acest fapt, recomandăm introducerea lor în cultură în toate regiunile. Singura parte a țării unde deocamdată trebuie păstrat soiul Jdanov alături de VNIIMK este regiunea secetoasă din sud-estul țării, dat fiind faptul că soiul Jdanov este mai rezistent la secetă.

Pentru obținerea unei recolte bogate la aceste soiuri este necesar ca însămînțarea lor să se facă primăvara cît mai de timpuriu posibil și în teren arat adînc din toamnă. De asemenea în cursul vegetației trebuie să se aplice îngrijirile necesare ca răritul la timp, 2-3 prașile și eventual îngrășăminte minerale faziale (superfosfat și sare potasică.)

Unitățile agricole cooperatiste precum și țăranii individuali pot să-și procure această sămînță valoroasă prin contractare de la Intreprinderea Recolta. In prezent Ministerul Agriculturii și Silviculturii dispune de cantități însemnate de sămînță din soiul VNIIMK.

Ing. DAN AUREL
din M.A.S.

Consfătuirea pe țară privind prevenirea și combaterea eroziunii solului

Între 4—5 martie a.c. a avut loc la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din București consfătuirea pe țară privind prevenirea și combaterea eroziunii solului în Republica Populară Romînă, consfătuire organizată de Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor din R.P.R. în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii. Tovarășii dr. ing. C. Chiriță, ing. M. Moțoc, ing. A. Costin și ing. Gh. Timaru au prezentat referatele: „Situația eroziunii solului R.P.R. și consecințele ei", „Importanța și rezultatele consfătuirilor regionale ținute în anul 1957 cu privire la rezolvarea problemelor de prevenirea și combaterea eroziunii solului", „Organizarea acțiunii de împădurire a terenurilor degradate și corectare a torenților" și „Organizarea acțiunii privind prevenirea și combaterea eroziunii solului".

În cadrul lucrărilor consfătuirii, numeroși participanți au făcut o serie de propuneri prețioase privind îmbunătățirea acțiunii de prevenire și combatere a eroziunii solului.

Brigăzile de tractoare să fie bine pregătite!

În diferite regiuni ale țării, oamenii muncii de pe ogoare au început muncile de primăvară. La gospodăria de stat Pietroiu, regiunea Constanța, vrednicii mecanizatori au și arat 300 ha, iar la gospodăria agricolă de stat Jegălia din aceeași regiune 200 ha; membrii gospodăriilor colective din comunele Tia Mare, Izbiceni și Vișina Veche, regiunea Craiova, au și terminat însămînțările din urgența I-a etc.

Din păcate însă nu peste tot locul timpul bun de lucru este folosit din plin. Și aceasta din cauză că și acum, cînd ne apropiem de mijlocul lunii martie, mai sînt unități agricole socialiste unde pregătirile pentru campania de primăvară sînt mult întîrziate. Pînă zilele trecute, de pildă, centrele mecanice Ciulnița, Drăgănești și Roșiori din regiunea București încă nu reparaseră 260 de tractoare aparținînd S.M.T.-urilor din această regiune. Din situația întocmită de Direcția Generală S.M.T. reiese că tractoarele din S.M.T.-uri sînt reparate în prezent în procent de 91 la sută, iar semănătorile numai în procent de 85,6 la sută.

Este nevoie așadar ca unitățile rămase în urmă să fie ajutate grabnic și substanțial, ca în primul rînd să termine pregătirea utilajului agricol.

Pe de altă parte, S.M.T.-urile și gospodăriile de stat au datoria să acorde toată atenția **bunei organizări a brigăzilor de tractoare și folosirii întregii capacități de lucru a mașinilor.** Experiența a dovedit că arăturile de primăvară dau rezultate bune atunci cînd sînt executate în primele zile de la desprimăvărare, cînd brazda se revarsă mărunțită în urma plugului. Or, trebuie avut în vedere că din cei 600.000 de hantri pe care numai S.M.T.-urile trebuie să-i execute mai mult în acest an față de 1957, o bună parte sînt hantri ce trebuie realizați **la arăturile de primăvară.** Pentru a se obține o înaltă productivitate a mașinilor, în S.M.T.-urile din regiunea București s-a organizat lucrul **în două schimburi,** la peste 400 de tractoare. Acest exemplu trebuie urmat în cît mai multe unități agricole de stat din țară.

De asemenea, este indicat să se folosească pe scară largă cupluri formate din semănătoare, cultivator și grapă, cu ajutorul cărora numeroase tractoare pot fi eliberate și folosite la alte munci.

O înaltă productivitate a tractoarelor la arături se poate obține de altfel și prin folosirea ramei cu 5 brazde, în scopul lărgirii lățimii de lucru a plugului, — așa cum se procedează de pildă în raza de activitate a S.M.T.-ului Bărcănești, regiunea Ploești.

În sfîrșit, unitățile agricole de stat trebuie să se îngrijească din timp de crearea unor bune condiții de trai pentru mecanizatorii din brigăzile de tractoare.

Dată fiind necesitatea extinderii pe scară largă a lucrărilor cu mijloace mecanizate, trebuie ca în unitățile agricole de stat unde încă nu s-a acordat pînă acum atenția cuvenită terminării pregătirii utilajului și organizării brigăzilor de tractoare să se treacă neîntîrziat la lichidarea lipsurilor ce mai există, ca astfel începîndu-se muncile de primăvară fiecare zi bună de lucru să fie folosită din plin, cu randament cît mai înalt.

mai multă OPERATIVITATE

Nu pe tot cuprinsul regiunii Bacău condițiile climaterice sînt la fel. In raioanele din sud, primăvara sosește mai de vreme, pe cînd în cele din nord ea vine cu aproape două săptămîni mai tîrziu. In asemenea condiții este firesc ca muncile agricole de primăvară să nu înceapă peste tot în același timp. Asta nu înseamnă însă că și pregătirile în vederea campaniei de primăvară trebuie să se desfășoare în etape, lucru care se constată pe teren. Dacă analizăm mersul reparațiilor, bunăoară, vom constata că acestea sînt încă rămase în urmă. La S.M.T. Hemeiuși reparațiile de tractoare au fost executate în proporție de numai 59,7 la sută; în situație asemănătoare se găsesc și S.M.T.-urile Ștefan cel Mare și Podul Turcului. De această stare de lucruri se fac vinovate centrele mecanice Botoșani și Tecuci care nu și-au respectat contractele încheiate cu S.M.T.-urile. La centrul mecanic Tecuci de pildă, mai sînt de reparat 6 tractoare ale S.M.T.-ului Hemeiuși iar la alte 6 li s-au făcut reparații de proastă calitate. De asemenea la centrul mecanic Botoșani zac încă nereparate 14 tractoare.

Nu-i mai puțin adevărat că și S.M.T-urile din regiunea Bacău au partea lor de vină în ceea ce privește repararea semănătorilor, grapelor și altor unelte, care au fost puse la punct într-un procent destul de mic.

Cu reparațiile nu se stă mai bine nici în sectorul cooperatist și individual. Cooperativele de consum sătești au fost insuficient aprovizionate cu materiale necesare pregătirii campaniei. Unele gospodării colective au fost nevoite să bată drumurile la reședințele de raioane după cărbuni, cormane de pluguri sau alte materiale, așa cum a făcut gospodăria colectivă din satul Negri, comuna Dămienești.

Asigurarea, schimbul și condiționarea semințelor se desfășoară într-un mod nesatisfăcător. Din cele 4.440 tone de semințe necesare, s-a asigurat numai o mică parte, iar schimbul semințelor necorespunzătoare încă nu a început pînă acum. In raionul Bacău, din 147 de întovărășiri doar circa 70 și-au asigurat semințele necesare. Totodată gospodăriile de stat refuză să schimbe semințe gospodăriilor colective și întovărășirilor motivînd că nu au o formă scrisă din partea Trustului regional Gostat.

Pe de altă parte și condiționarea semințelor se face anevoios; din necesarul de peste 4.000 de tone s-au curățat doar 629 de tone. Această muncă este îngreunată de lipsa unui număr însemnat de trioare și vînturători, care au fost retrase la reședințele de raioane de către uniunile raionale ale cooperativelor de consum, pe motivul că vor fi vîndute celor interesați. Deși s-a făcut recepția acestor unelte spre a fi puse în vînzare, comitetul executiv al sfatului popular regional (vicepreședinte tov. Dumitru Găină) n-a avut timp să aprobe inventarierea și vînzarea lor.

In regiune ar trebui să se acorde o atenție mai mare folosirii gunoiului de grajd. Sînt numeroși cultivatori, ca cei din Hemeiuși, Colonești, Rădeni și altele, care în loc să ducă gunoiul de grajd pe ogoare îl aruncă în rîpe sau la marginea satului. Așa se explică de ce în întreaga regiune au fost gunoite numai 13.551 de ha din cele 35.000 de ha planificate.

Credem că nu-i cazul să mai dăm indicații asupra celor ce trebuie făcute pentru ca pregătirile necesare campaniei de primăvară să fie grabnic terminate. Organele agricole și de stat regionale știu cum să facă acest lucru. Noi reamintim doar că primăvara bate la ușă și că muncile agricole din această campanie trebuie începute și terminate la timpul potrivit.

GH. ROȘU

ASPECTE DE LA ALEGERI

In haine de sărbătoare, puțin emoționați (e și firesc) tinerii Ioan Mircus, Wolf Rotrad și Schmitz Elca din comuna Ghimbav, regiunea Stalin își dau primul lor vot candidaților F.D.P. (Foto 1)

Un aspect de la secția de votare din comuna Arcuș, raionul Sf. Gheorghe. Votează tov. Szekely Bela, președintele gospodăriei agricole colective din localitate. (Foto 2)

INFORMAȚII — Aflăm de la...

...CONSILIUL CENTRAL AL BĂNCILOR COOPERATIVE ȘI MINISTERUL INDUSTRIEI BUNURILOR DE CONSUM că s-a căzut de acord ca Băncile cooperative să facă plata drepturilor cuvenite producătorilor care predau lapte la I.C.I.L. Băncile cooperative sînt obligate să plătească aceste drepturi în termen de 8 zile de la ridicarea documentelor de plată de la oficiile raionale I.C.I.L. Tot în cadrul operațiunii de mandat Banca Agricolă și Băncile cooperative sînt împuternicite să plătească drepturile producătorilor de struguri, vinuri și rachiuri naturale care se preiau de către unitățile Direcției generale Vin-Alcool.

...COMISIA DE STAT PENTRU ÎNCERCAREA SOIURILOR că în anul 1958 la cele 45 centre se experimentează la principalele plante agricole peste 350 soiuri de semințe diferite din țară și străinătate. La grîul de toamnă se încearcă 90 soiuri și linii noi în 40 centre experimentale de stat, la grîul de primăvară 26 soiuri și linii în 13 centre, la porumb 98 soiuri și hibrizi (simpli și dubli) în 40 centre experimentale.

...DIRECȚIA GENERALĂ A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI că între zilele de 26—31 mai se va ține o ultimă sesiune de examene pentru asimilarea maiștrilor din sectorul agricol. La examen se pot prezenta cadrele tehnice din sectorul agricol care ocupă în prezent funcția de maistru sau altă funcție corespunzătoare acesteia, dar n-au studiile și pregătirea prevăzută pentru maistru, însă au o practică și experiență de conducere în producție, în specialitatea respectivă, de minim 13 ani vechime, împlinită la data de 1 februarie 1958. Examenele se vor ține la centrul școlar veterinar București, strada Justiției 55. Orice informații se pot lua la secțiile agricole raionale ale sfaturilor populare.

..DIRECȚIA GENERALĂ A ORGANIZĂRII SECTORULUI COOPERATIST că gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție cu rentă care au mașini și unelte agricole cu tracțiune mecanică se pot aproviziona cu piese de schimb de la bazele de aprovizionare ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii. De asemenea, piese pentru autocamioane pot fi procurate de la depozitele regionale ale cooperativelor de consum.

Unitățile sectorului agricol cooperatist care nu au posibilitatea să-și asigure sămînța necesară din producție proprie de grîu de primăvară, orzoaică, ovăz, orz de primăvară, porumb timpuriu, mazăre, floarea-soarelui de soiul „Vniimk" pentru însămînțări, pot efectua schimb la bazele de recepție cu același produs sau prin schimb în echivalență cu alte produse. De asemenea, unitățile care au avut culturi calamitate în 1957 își pot acoperi deficitul de semințe prin schimb sau cumpărare în cadrul regiunii respective pe baza adeverințelor eliberate de comitetul executiv al sfatului popular raional. In baza aceleiași adeverințe unitățile agricole își pot procura și transporta cartofii de sămînță din regiunea respectivă sau alte regiuni.

Cultura și viața

8 Martie—Ziua internațională a Femeii

„Vremea noastră a scos femeia dintre zidurile casei“

De vorbă cu Maria Zidaru

Cît de repede trece timpul! Zboară, nu alta. Iar telefonul sună într-una. Ca să putem sta de vorbă mai pe îndelete am propus să schimbăm biroul. Scăpînd de telefon, convorbirea se desfășoară liniștit ca o taină. Vorbim despre toate. Și despre școala pe care o va termina în vară.

— Mi-a fost tare greu, mărturisește Maria Zidaru. Înțelegi doar, aveam patru clase primare și m-am trezit luptîndu-mă cu fizica și chimia...

Discuția ajunge repede, fără să o îndrepte vreunul dintre noi, la treburile obștești. O rog pe Maria Zidaru să-mi vorbească despre activitatea ei de deputată. Roșește.

— Despre activitatea mea? Hai mai bine să discutăm despre munca altei deputate. O deputată în sfatul popular al comunei. E și vicepreședinte a comitetului executiv. Vrei? Accept. Îmi dau seama că despre dînsa nu poate vorbi.

— Maroșan Elena, începe Maria Zidaru, a ieșit dintre cei 4 pereți ai casei abia cu 2 ani în urmă. Atunci a fost aleasă deputat. Ce a făcut în timpul ăsta? Păi, ce se vede...

Arată cu mîna în susul șoselei stîlpii rețelei electrice. Îmi vorbește despre refacerea șoselelor, despre grădinița sezonieră și școala elementară, despre tot ce s-a făcut în anii din urmă.

Sfîrșește prin a-mi spune:

— Găsesc la gazetari un lucru curios pe care nu mi-l explic decît în parte. Întreabă mereu ce a făcut omul care e deputat, omul care e președinte. Nu-mi amintesc însă — și am stat de vorbă cu gazetari destui — ca vreunul să întrebe stăruitor ce au făcut oamenii. Se pare că e mai ușor să scrii despre un singur om. Asta-i cauza... Așa-i?

Am dat afirmativ din cap. Și fără voia noastră, firesc, convorbirea mea cu Maria Zidaru se oprește asupra situației femeii în țara noastră.

— Nu-mi plac statisticile, cifrele, îmi spune tovarășa Zidaru. Adesea am impresia că din pricina cifrelor nu vedem oamenii așa cum sînt ei, cu bucuriile și necazurile lor, cu năzuințele spre lucruri care le dau puteri, încredere, care-i fac mai oameni, cu dorințele nu totdeauna împlinite pe de-a întregul. De aceea, nu voi apela la statistici. Voi vorbi despre femeile din satul meu. Despre două, trei... Poate despre mai multe de ai timp să asculți.

— Bag de seamă că nu mie îmi lipsește timpul — îi spun eu. Maria Zidaru nu-mi răspunde. Face doar semn tovarășului venit de la regiune să mai aștepte.

Să vorbim — își continuă ea ideia — despre Mădărășan Maria și Noghi Emilia. Muncesc în brigada de cîmp. Au zile-muncă multe, peste 150. Adesea ascult prelegeri despre dreptul la muncă al femeii. Fără să fiu ridiculă trebuie să spun că astfel de prelegeri se țin de obicei în preajma zilei de 8 Martie. Se glorifică prin ele rolul femeii în economia națională, ca activistă pe tărîm politic și cultural. Eu aș pune însă pe Mădărășan Maria să vorbească despre subiectul acesta. Să arate carnetul cu zile-muncă. A muncit Maria și înainte vreme. Spăla, călca, gătea dacă avea ce și cîteodată se întîmpla să coasă și cîte o cămașă nouă. Era această muncă? Bineînțeles. Era însă o muncă, care, cum să spun, îi da sentimentul inferiorității față de bărbat. I se părea, deși se trezea înaintea bărbatului și se culca după ce el trăsese un somn, că numai bărbatul ei muncește, că fără el ar muri. Se asemuia cu, să zic așa, cu iedera care trăiește pentru că o sprijină și-i hrănește stejarul. Acum cu 165 de zile-muncă se simte egala lui.

Am mai spus-o. Vremea noastră a scos femeia dintre zidurile casei. Sînt însă bărbați care încă nu se împacă cu faptul că soția să fie egala lor. Avem și la noi în gospodărie de aceștia. Unul e Hoc Ludovic. Nevastă-sa ar vrea să muncească în gospodărie și nu poate. N-o lasă el. Adesea îl auzim: „numai nevestele celor care nu-s în stare să le țină acasă, lucrează în gospodărie". Altădată îi scapă adevărul: „Femeia să stea pe vatră, acolo e locul ei. Dacă o slobozi din lanț ți-ai găsit beleaua cu ea, se crede căpoasă. Vrea să fie deopotrivă cu tine".

Ca Hoc Ludovic mai gîndesc și alții. Așa că nu-i rău dacă în preajma zilei femeii am vorbi un pic și despre bărbați. Și de ei depinde ca dreptul la muncă să nu fie formal. Și desigur că nu numai de ei. Gospodăria noastră colectivă are grădinița sezonieră, dar n-are creșă. Poate o colectivistă cu copii de cîteva luni să ia parte la munca obștească? Nu poate. Dreptul ei la muncă, la munca ce-i dă sentimentul egalității cu bărbatul e numai formal.

Tovarășa Zidaru se oprește puțin ca și cum ar căuta ideile. Zîmbește și continuă.

— Iată că vorbii și despre activitatea mea. Pentru că nu-i creșă, cine altcineva în afară de mine poartă vina?

Întrerup aici convorbirea mea cu Maria Zidaru. Poate că altădată, dacă se va ivi prilejul, voi transcrie din carnetul meu și alte lucruri auzite de la dînsa. Dar să nu uit. Înainte de a părăsi gospodăria am stat de vorbă cu cîțiva colectiviști.

— Maria noastră, draga de ea, tare mult se străduiește pentru noi. Nici n-a terminat să electrifice circumscripția ei (are 11 sate n.r.) și acum vrea să ne aducă gaz metan. Și, mîndri de deputata lor în sfatul popular al regiunii, colectiviștii m-au asigurat că în Baia Mare și la Paulești gazul metan se va aprinde odată.

— N-o cunoști pe Maria. Cu ea în frunte izbutim în toate. Numai să termine odată cu școala de la Cluj.

M. CALIANU

Cea mai bună crescătoare de păsări din raion

În raionul Filimon Sîrbu sînt multe crescătoare de păsări fruntașe. Totuși pe colectivista Dobrița Nenu din comuna Băileni n-o întrece nimeni. Anul trecut a crescut în gospodăria sa personală 461 de pui de găină plus un mare număr de gîște, rațe și curci. Cu banii pe care i-a primit de la cele 50 de rațe contractate cu O.R.A.C.A. și pe cele 600 ouă valorificate prin cooperativă a cumpărat un aparat de radio și aproape 3 metri cubi de scîndură pentru împrejmuirea ogrăzii. Totodată, a vîndut și pe piață la Buzău numeroase ouă și păsări.

În acest an harnica crescătoare de păsări din Băileni are peste 60 de găini mari și frumoase de la care are zilnic între 25—30 de ouă. De curînd ea a valorificat prin cooperativă 180 de ouă și vrea să mai valorifice 200 de ouă și să vîndă pe piață liberă 10 perechi de găini. Totodată e hotărîtă ca în cinstea lui 8 Martie să dezvolte ferma de păsări de la gospodăria colectivă prin creșterea unui număr de 1.000 de pui, 200 rațe, 150 de gîște și 100 de curci.

Și o va face deoarece a dovedit că poate acest lucru în gospodăria ei personală și va putea și în gospodăria colectivă.

ION BELCIUGAN

Poșta redacției

Dăm viață cu acest număr unei rubrici noi pe care au solicitat-o mulți dintre cititorii noștri. Deocamdată începem prin a răspunde celor care ne-au trimis spre cercetare și apreciere poezii.

C. I. BREAZU, comuna Leordeni. Poeziile trimise pun în evidență incontestabile calități. Ne-a impresionat îndeosebi sinceritatea și optimismul din poezia „Așteptare". Deoarece nu toate strofele sînt reușite vom reproduce, în sprijinul aprecierilor noastre, numai strofa a doua și a patra.

Aștept primăvara cu solie nouă,
Să apară-n zare cîrduri de cocori
Florile dumbrăvii să surîdă-n rouă,
Să-mi cînte tractoru-n rumenele zori.

. . . .

Aștept primăvara să ies la arat,
Să-mi aducă vîntul zvon de bucurie,
Nesfîrșit e-acuma lanul fără hat
Și-nfrățit cu munca noastră pe vecie.

HRISTACHE LUNGU — Focșani. Păcat că în poezia dvs. „Colectivista", alături de versuri pline de gingășie și căldură se strecoară altele sărace, plate, care dăunează ansamblului. Iată de ce sîntem nevoiți să reproducem numai cîteva fragmente.

Nu, ea n-a luat frumosul de la flori,
Nici raze din înrourații zori
Femeia a purtat prin ani durerea
Și traiul ei a fost amar ca fierea...
Iar ochii nu-i avea așa senini,
Erau mereu, mereu de lacrimi plini
Și tinerețea din obrajii ei
A stors-o sărăcia-n anii grei.

★

Sînt ani de cînd o știu colectivistă
De atunci n-am mai văzut-o tristă
De cum se aprindeau sub zare zorii
Pornea la muncă alături cu feciorii
Nu se uita că-i munca grea pe glii,
Ea a săpat și a stropit prin vii
Și învăța mereu cum îi mai bine
Să aibă colectiva crame pline
Și în hambare grîne mari în bob
Să aibă pîine multă fostul rob
A-ntinerit femeia-n colectivă
Și-alta nu-i să-i fie deopotrivă.

. . . .

Acesta e răspunsul, măi feciori,
Ea n-a luat frumosul de la flori,
N-a rupt din soare raze niciodată,
Ci numai viața asta luminată
I-a dat puteri de tinerețe iară
De-i mîndră ca o zi de primăvară.

(Poezia este dedicată colectivistei Cotîrlan Elena de la gospodăria colectivă „21 Decembrie" din comuna Jariștea).

Pe urmele materialelor publicate

Interviu fulger

În ziarul „Agricultura Nouă" nr. 390 din 21 ianuarie 1958, a fost publicat un foileton sub titlul „Interviu fulger", în care se arăta că inginerul Petre Iacob, director al gospodăriei agricole de stat Dorobanțu, din regiunea Constanța, umbla mai tot timpul beat prin gospodărie și obișnuia să scoată vin din crama gospodăriei, pentru a-l bea cu prietenii săi.

În răspunsul trimis redacției noastre, Trustul Regional Gostat Constanța ne arată că în urma cercetărilor efectuate s-a dovedit că Petre Iacob a comis și alte abateri destul de grave. Pentru abaterile săvîrșite Trustul Regional Gostat Constanța i-a desfăcut contractul de muncă.

Pașa din Codlea

Sub titlul de mai sus a apărut în ziarul nostru nr. 394 din 4 februarie 1958 un articol satiric în care se arăta că gestionarul cooperativei din Codlea, regiunea Stalin, Eugen Rudolf, obișnuia de la o vreme să facă diferite cadouri cunoștințelor lui, luînd din produsele magazinului anumite mărfuri. Ca urmare a acestei „dărnicii" el a păgubit cooperativa cu peste 43.000 lei. Răspunzîndu-ne la articolul publicat, Comitetul executiv al sfatului popular al raionului Codlea ne-a anunțat că cele scrise în ziar sînt juste și că Eugen Rudolf a fost înlăturat de la cooperativă și trimis în fața organelor în drept pentru a-și primi pedeapsa ce o merită.

Om „cinstit“

Tot în ziarul „Agricultura Nouă" sub titlul de mai sus, la rubrica satiră și umor a apărut o poezie satirică, în care erau arătate abaterile și abuzurile săvîrșite de Stan Avram, președintele Comitetului executiv al sfatului popular al comunei Buzoești, din raionul Costești, regiunea Pitești.

În răspunsul trimis redacției noastre de către Comitetul executiv al sfatului popular al raionului Costești, se arată că cele scrise de ziar sînt juste. Pentru abuzurile și abaterile săvîrșite, Stan Avram a fost destituit din funcția de președinte al sfatului popular și a fost trimis în fața justiției pentru a-și primi pedeapsa pe deplin meritată.

Sfatul contractanților

E în obiceiul țigăniștenilor ca înspre seară să se adune pe ulița principală a comunei, în fața magazinului „al mare" al cooperativei și să se aștearnă pe tăifăsuit. Îndeobște discuțiile se învîrt în jurul ultimelor întîmplări petrecute în comună sau al treburilor pe care oamenii le au de făcut. Și nu de puține ori sfatul se prelungește ceasuri în șir.

Deunăzi, la ordinea „de seară" a țigăniștenilor era problema contractărilor. Printre cei strînși la sfat se găsea și Găvănescu Petre, președintele cooperativei de consum.

— Ei, ce-i facem fraților în anul ăsta cu contractările? le spunea acesta. În anul trecut, cooperativa noastră a dat peste plan 18 vagoane de grîu și 3 de porumb. Ce ziceți, putem face treaba asta și acum?

— De, să vedem ce zice și recolta, prinse a grăi oleacă neîncrezător Tudor Nițu.

Stefan Tudorache, care ședea ceva mai la o parte, i-o retează însă repede:

— Ce recoltă, măi vericule? Recolta stă în mîinile și puterile noastre. Dacă astea știu cum să răscolească țarina, — și-și arătă palmele bătucite — apoi o să avem bucate și pentru gură și pentru vînzare. De unde nu...

Oamenii zîmbiră și dădură din cap aprobator față de cele spuse de Tudorache.

— Ia ascultă Nițule, zise din nou Tudorache, cît grîu ai contractat tu în anul trecut?

— Păi, 200 de kg.

— Și la baza de recepție cît ai dus?

— 1.500.

— Și cîți bani ai luat pe grîul vîndut la contractare?

— 2.025 lei, plus 310 sporul de 10 la sută și transportul.

— Dacă-l vindeai pe piață, atunci, după treieriș, cît ai fi luat?

— Cel mult 1.900 lei.

— Ei vezi?, făcu Tudorache biruitor și trase cu ochiul către ceilalți.

Tudor Nițu tăcu, încurcat. Ce era să mai zică? Avea dreptate Ștefan Tudorache. În anul trecut, la început, mai toți se codeau să încheie contracte cu cooperativa. Își făceau fel de fel de gînduri: că nu se vor face bucatele, că prețul dat de stat va fi mai mic decît cel al pieții... Barem cînd a venit vorba de asociere, întrebările și gîndurile s-au înmulțit. Pînă la urmă s-au urnit totuși. A fost de-ajuns să înceapă alde Iordan Neațu, Florea Nedelcu și alți cîțiva buni gospodari, că apoi toată comuna s-a asociat.

700 de tone de grîu și 720 tone de porumb au contractat țigăniștenii în asociere. Cînd a venit timpul predărilor la baza de recepție mulți dintre contractanți au dus cantități mai mari decît cele contractate. Peste 160 de vagoane de grîu și porumb au vîndut țigăniștenii statului pe baza contractului încheiat cu cooperativa. Așa după cum spunea în seara aceea președintele cooperativei, numai sporul de 10 la sută plătit contractanților de către cooperativă s-a ridicat la peste 200.000 lei.

— Treabă bună am făcut în anul trecut cu contractările, spunea Dumitru Nițu. Eu unul nu am a mă plînge cu nimic. Am avut contract pentru 1.000 kg de porumb și am predat 5.000. Pentru tot ce am predat am primit prețul ferm, plus 10 la sută sporul și 0,07 lei de kg pentru transport. 5.600 lei a făcut porumbul, iar 910 sporul și transportul. Cine mi-ar fi dat pe el banii ăștia?

— Dacă așa stau lucrurile ce mai stați la gînduri, măi oameni buni, le spuse Găvănescu. Sînteți convinși că e în interesul nostru, al fiecăruia, de a contracta cu statul. Și în afară de asta, vedeți și voi că rafturile magazinelor cooperativelor noastre gem de mărfuri. V-ați întrebat vreodată de unde vin toate astea? Nu-s ieșite ele din mîinile muncitorilor de la orașe? Nu ei ne trimit îmbrăcămintea, încălțămintea, uneltele agricole și tot ceea ce ne face trebuință nouă, sătenilor?

— E drept, asta așa e, încuviință Constantin Pîrvan.

Cele spuse de președinte avură darul de a mișca sufletele oamenilor. La asta se gîndiseră adeseori și ei.

A doua zi, pe la sediul cooperativei s-au perindat mulți oameni. Veneau, semnau contractul și plecau apoi la treburile lor. În două-trei zile, cooperativa din comuna Țigănești, raionul Alexandria, a contractat în asociere 35 de tone grîu și 110 tone porumb. În tabel, printre numele primilor contractanți e și cel al lui Tudor Nițu, gospodar fruntaș la contractări.

P. VOICULESCU

Valorificări la cooperativă

Producătorii din comunele și satele raionului Giurgiu au valorificat la cooperativele sătești, pînă acum cîteva zile, însemnate cantități de cereale, ouă, păsări, miere de albine, fîn și paie. Astfel, cooperativele au achiziționat aproape 156 de vagoane de porumb, peste 6 vagoane de grîu, peste 12 vagoane de floarea-soarelui, 16.905 ouă, 314 kg păsări, 51 kg miere de albine și 27 vagoane de fîn și paie. Fruntașe la valorificarea produselor prin cooperative se numără comunele Gogoșari, Putineiu, Arsache, Găujani, Stoenești și altele.

TR. BARBALATA
corespondent

Ne aflăm în interiorul magazinului mixt nr. 2 al cooperativei de consum din comuna Cîmpineanca, raionul Focșani. După cum observați rafturile magazinului sînt încărcate cu mărfuri. Așa-i că țăranii muncitori din această comună se pot mîndri cu cooperativa lor? Gestionarul Constantin Nicolau ne informează că lunar el face o vînzare de peste 40.000 lei.

În clișeu: tînăra Vasilica Iancu pe cale de a se înnoi cu o pereche de pantofi.

Note și comentarii

Legile sînt legi

Printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a prevăzut obligația pentru comitetele executive ale sfaturilor populare, ca și pentru alte instituții și întreprinderi care dețin terenuri rezervă de stat, de a preda o parte din aceste terenuri gospodăriilor agricole de stat. Iată însă că sfatul popular al orașului Iași a preluat o suprafață de 150 ha de la altă instituție și s-a făcut stăpîn pe ea, pe motivul că îi este necesară pentru asigurarea furajelor celor 20 de reproducători pe care îi deține. E justă oare această măsură? Noi credem că nu, deoarece sfatul popular are la Cristești, Dancu, lîngă gara Nicolina și în alte părți suficient teren pentru cultivarea plantelor furajere necesare efectivului de reproducători. De aceea ar fi bine ca cele 150 de ha., despre care am amintit mai sus, să fie predate neîntîrziat gospodăriei agricole de stat Bucium. Nu de alta, dar legile sînt legi, și în primul rînd organele sfaturilor populare au datoria să vegheze ca ele să fie respectate.

Răsplată tîrzie

Corespondentul nostru voluntar Ștefan Anton ne informează că, de curînd, la gospodăria agricolă de stat Stîlpu, regiunea Ploești, a fost sărbătoare: muncitorii acestei unități au primit premiile pentru rezultatele obținute în anul 1957 la cultura păioaselor. Felicităm cu acest prilej pe cei premiați (maestrul agricol Vasile Manolache a primit 5.250 lei, membrii brigăzii experimentale cîte 1.000-1.400 lei și alții) și le dorim succese mai mari în anul 1958. Din păcate, nu putem să aducem cuvinte de laudă conducerii gospodăriei. De ce? Pentru că, dacă s-ar fi făcut formele și toate intervențiile necesare la timp (lucru petrecut în alte gospodării) aceste premii puteau fi împărțite încă de astă toamnă, rămînînd ca acum muncitorii să fie răsplătiți pentru depășirile obținute la cultura porumbului. În acest fel se rezolva și o altă problemă importantă: eșalonarea proporțională a cîștigurilor muncitorilor.

Să se găsească o soluție

Cantinei gospodăriei agricole de stat Agigea din raionul Negru Vodă i s-a repartizat în acest an cantitatea de 3.500 kg. carne pe care trebuie să și-o asigure de la animalele reformate din cadrul unității. Gospodăria însă nu are asemenea animale și luptă pe toate căile să nu aibă nici pe viitor. Soluția? Deocamdată, cantina se aprovizionează cu carne de pe piața neorganizată, deoarece, așa cum am spus, nu a primit repartiții prin abatorul orașului Constanța. Dar, această carne costă mai scump și în consecință mîncarea muncitorilor nu poate fi ieftinită sub 5,50 lei, care este prețul ei în prezent.

Trustul regional Gostat Constanța nu poate găsi oare o rezolvare a problemei aprovizionării cu carne a cantinelor unităților în subordine? Credem că da. Este nevoie însă de mai multă stăruință pe lîngă organele locale, și aceasta cît mai repede, deoarece lucrările de primăvară au început și ca să muncești bine trebuie să și mănînci bine.

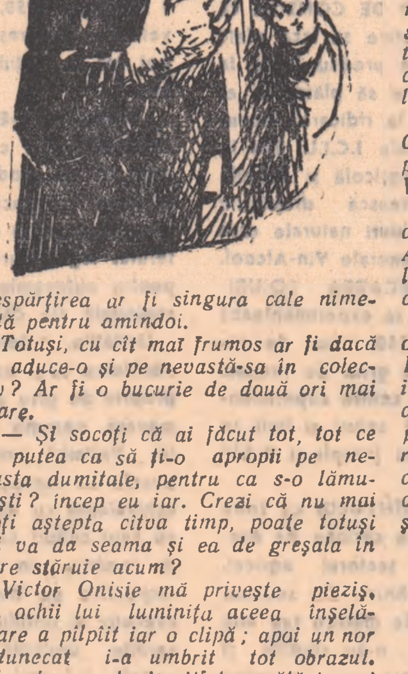
De ce vrea să divorțeze

De abia a împlinit anul de cînd s-a însurat și acum vrea să divorțeze. Mi-o spune cu durere în glas, dar simt hotărîrea care i-a împietrit sufletul.

— Eu, tovarășe dragă, îmi șoptește el ca să nu-l audă cei din jur, am să divorțez. Da, da, am să divorțez. Poate v-a spus tovarășul președinte despre mine. Că dacă nu era el care să mă sfătuiască și să mă oprească, dacă nu era tovarășul Gavril Bradu, secretarul organizației de la noi, să mă critice... he, he! de mult eram eu despărțit. Că eu din dragoste am luat-o și păcat ar fi să spun că nu ne potrivim. În toate ne înțelegem, dar în asta nu. Și de aici pornesc toate greutățile. Nu mai pot trăi așa: eu într-o parte, nevasta în alta. Eu colectivist, ea individuală. Eu viu seara aici la o ședință, la o conferință; ea, mai mult pe la chiaburi stă și le ascultă sfaturile înveninate. Mi-a fost greu, dar m-am hotărît. Gata. Mă despart. Și de ea și de ogorașul ei.

— Știu ce vrei să zici... continuă el după un timp de tăcere. Că de ce n-o lămuresc. Că e de datoria mea să o aduc și pe dînsa pe calea cea dreaptă, pe calea belșugului pe care merge toată țărănimea muncitoare din țara noastră. Eu sînt lămurit. M-am înscris chiar de la înființarea acestei gospodării, de acum trei ani. Am muncit cu rîvnă și mi-am făcut casă cu ajutorul colectivei. Toți mă lăudau. Cînd venea cineva de la gazetă, ca dumneavoastră acuma, pe mine mă poza întotdeauna. Nu că-s eu strașnic de frumos, dar aveam, colo pe grafic, multe zile-muncă. Asta era frumusețea mea. Acum, ce să mai zic? Toți se uită chioriș la mine. Că de ce am cal și căruță, de ce am un ogoraș, acolo, cu niște amărîți de păpușoiești; că ce-s eu, colectivist sau individual? Păi eu cînd m-am însurat, n-am cerut nici un capăt de ață de zestre. Dar socrul nu și nu. Că el nu-și dă fata din casă pînă nu-i face acte. Atunci, ce mi-am zis: las' să-i facă și pe urmă o scriu și pe ea la colectiv. O lămuresc eu. Dar cum s-o lămuresc mai mult decît să o aduc să vadă cu ochii ei belșugul de la colectivă? Cum? Spune și dumneata?

În fața întrebării mute ce-i stăruie în privire, ridic stingherit din umăr. Nu mai e nimic de făcut. Se vede că are o nevastă tare neînțelegătoare și rea de nu a putut-o hotărî pînă acum să se înscrie la colectivă. Sigur că

despărțirea ar fi singura cale nimerită pentru amîndoi.

Totuși, cu cît mai frumos ar fi dacă ar aduce-o și pe nevastă-sa în colectiv? Ar fi o bucurie de două ori mai mare.

— Și socoți că ai făcut tot, tot ce se putea ca să ți-o apropii pe nevasta dumitale, pentru ca s-o lămurești? încep eu iar. Crezi că nu mai poți aștepta cîtva timp, poate totuși își va da seama și ea de greșala în care stăruie acum?

Victor Onisie mă privește pieziș. În ochii lui luminița aceea înșelătoare a pîlpîit iar o clipă; apoi un nor întunecat i-a umbrit tot obrazul. Glasul, cam dogit altfel, capătă tonuri joase, mîhnite:

— Așa mă întreabă toți. Așa îmi zic toți. Toți mă sfătuiesc să mai aștept. Să mai încerc. Dar eu simt că nu mai pot. Păi, ce sînt eu, tovarășe? Colectivist sau individual? Asta mă întreabă la Sfat, asta aici, asta la partid; că să mă hotărăsc într-un fel. Iaca, zic, mă hotărăsc: mă despart și gata. Păi, zic ei, așa nu, nu e bine. Dar dacă ea nu vrea să vină, ce să fac? S-o silesc? Nici asta nu se poate. Ea știe una și bună: ogorașul ei de la tătuca.

Mă despart de Victor Onisie cu o mare părere de rău în suflet. Pe de-o parte pentru suferința atît de grea prin care trece acest om, chiar de la începuturile căsniciei lui. Pe de altă parte pentru alergătura mea zadarnică pînă aici. Nu e ce-mi trebuie mie. Venind la Băieni, mi-am propus să scriu un reportaj despre o tînără pereche de țărani colectiviști, pe care gospodăria colectivă i-a ajutat să-și clădească cuibul. Căutam una din aceste căsnicii fericite. Dar cele aflate acum mă puneau în mare încurcătură. Ce să fac? Cum să-l ajut pe bietul om, acolo unde nici el singur, nici ceilalți colectiviști, nici comuniștii nu l-au putut ajuta?

Nu, mi-am zis eu, întorcîndu-mă. Chiar dacă nu voi reuși nimic, nu se poate să plec fără să încerc măcar. Voi sta de vorbă și cu nevasta lui.

Nu mi-a fost greu să aflu unde locuiește Victor Onisie. Îl știu și copiii. Are casă nouă, frumoasă, cu cerdac larg în dreapta, cu ferestre în două canaturi.

Mă întîmpină o femeie smeadă la obraz, cu niște ochi adînci, albaștri. Poartă niște haine ponosite, cîrpite, iar pe cap o basma ieșită de soare, care va fi fost odată roșie. E plină de pleavă, cum s-a dat jos din pod. Se rușinează că am găsit-o așa îmbrăcată și cînd aude că vreau să vorbesc chiar cu dînsa, se fîstîcește, nu mai știe ce să facă și ce să zică. Mă poftește în casă, dar mă lasă în tindă. Dispare pentru cîteva clipe și îndată o văd venind altfel îmbrăcată: cu bluză albă cu flori și fustă largă, vișinie. Și basmaua a aruncat-o și acum i se vede părul arămiu, greu. E frumoasă, chiar foarte frumoasă, nevasta lui Victor Onisie. Dar se dovedește îndată că nu e și vorbăreață. O întreb de gospodărie, de vite, de calul pe care-l zăresc în grajd.

— Al cui e? întreb, știind că membrii gospodăriilor colective nu țin acasă căruță și cai.

— Al nostru, răspunde ea scurt.

— Cum? mă mir eu. Poate al colectivei?

— Nu... al nostru... îngînă ea, abia auzit.

— Și boii? mai întreb zărind prin ușa deschisă a grajdului două vite mari.

— Sînt vaci, mă îndreaptă femeia.

— Tot ale dumneavoastră!

— Da... ale mele.

Glasul îi este pierit de tot. Și-a întors fața de la mine. Îi văd cocul mare, strîns în spelci la spate. Parcă ar fi un pumn de aur vechi. Și mijlocul îi e subțire ca trestia.

Deodată simt că se întîmplă ceva rău. Umerii femeii din fața mea se zguduie. Parcă aud și un suspin.

Mă ridic, dar ea îmi face semn cu mîna și clatină din cap.

— Stai... stai acolo, îmi șoptește cu glasul înecat de lacrimi. Apoi, după o vreme în care eu am rămas încremenit de mirare:

— Iartă-mă,,, dar mi-a venit așa... n-am mai putut. Știu de ce ai venit. Ca să mă lămurești, nu-i așa?

Femeia se întoarse deodată cu fața spre mine. Acum avea ochii de un albastru oțeliu cu sclipiri de fulgere. Erau fulgere de mînie. Pe față i se citea o anumită îndîrjire, care o făcea parcă mai frumoasă.

— Să mă lămurești? Da? zise ea cu un fel de șoaptă pătimașă. Toți vreți să mă lămuriți. Toți veniți la mine să mă lămuriți. Dar pe el, pe Victor, de ce nu-l lămurește nimeni că trebuie să intru și eu în colectivă? Pe tata de ce nu se găsește nimeni să-l dea la gazetă că-i nelămurit? Duceți-vă la ei. Să nu vă mai îmbrobodească cu vorba pe toți. Eu? Eu nu vreau? Eu care le muncesc ca o roabă la amîndoi? Cal, căruță, două vaci, două hectare arătură, un hectar fînaț, apoi casa, porcii, găinile... Eu hodină nu-mi mai aflu, eu sărbătoare ca tot omul nu mai am. Muncă și muncă. Lui, ce-i pasă? El pleacă dimineața și vine la amiază. Pleacă la amiază și vine seara. Pune-te masă, strînge-te masă. El la ședințe, el la petreceri, el peste tot. Pe dînsul îl laudă toți, pe dînsul îl căinează satul. Că ce nevastă îndărătnică are! M-am săturat pînă peste cap să tot fac pe proasta și pe îndărătnica. Se vede c-așa a fost norocul meu, dac-am fost supusă și ascultătoare. Să-și bată joc de mine cine-o vrea și cine n-o vrea. Iar tata și bărbatu-meu să fie deștepți și să prostească pe toată lumea!

Deodată femeia a tăcut și m-a privit mirată, parcă atunci mă vedea prima oară în fața ei. Își duse repezit mîna la gură, ca-ntr-o spaimă.

— Adică, de ce ți le-oi fi spus eu dumitale toate astea? Nu cumva te-a trimis el, ca să mă ispitești? El unde-i, de ce n-a venit? Ah, da, azi e sîmbătă... au adunare, conferință... își aminti ea. De-acuma, tot atîta-i. Poți să scrii la jurnalu' dumitale că Mărioara lui Victor Onisie i-o proastă și-o nelămurită. Și bărbatul ei vrea s-o lase. Așa să scrii. Da' eu zic că mai bine-i să-l cauți pe dînsul la gospodărie, să-ți spuie el de ce vrea să divorțeze.

Am simțit că trebuie să plec. Femeia parcă se înfășurase iarăși în straiul ei mohorît de adineauri.

Am dat binețe și am plecat îndată ca să-mi rămîie în minte numai imaginea aceea strălucitoare de la început.

Pe drum, multă vreme mi-am tot repetat aceeași întrebare: dacă femeia lui n-are nimic împotriva gospodăriei, de ce mai vrea Victor Onisie să divorțeze?

VICTOR ONISIE

— povestire —
de V. Gafița

In centrul dezbaterilor...

Consfătuirea de la Cluj a fost într-adevăr ceea ce se numește o consfătuire de lucru. Singure rapoartele au vorbit mai pe larg despre realizările obținute de gospodăriile colective în anul 1957; bineînțeles că n-au fost ocolite lipsurile care se mai fac simțite în activitatea unităților cooperatiste. In ce-i privește pe cei 32 de președinți care au luat cuvîntul la discuții, ei s-au referit aproape numai la aceste lipsuri, „uitînd" să vorbească despre succesele gospodăriilor. Considerăm că nu s-a greșit procedîndu-se așa. Dimpotrivă. A vorbi cu curaj fără să ascunzi nimic despre lipsurile unității pe care o reprezinți înseamnă mai mult decît o simplă luare de cuvînt. Este recunoașterea deschisă a daunelor pe care lipsurile sezisate le-au adus și totodată angajamentul de a curma aceste lipsuri. Prea multe laude strică — mai ales cînd te lauzi singur.

Dintre problemele discutate cu acest prilej, două au atras cel mai mult interesul participanților la discuții.

Asupra lor ne vom opri în cele ce urmează.

Sector cu o importanță covîrșitoare

Așezarea geografică a regiunii Cluj, condițiile specifice de climă și sol au făcut ca țăranii muncitori din această regiune să fie vestiți crescători de animale. Intr-adevăr, numai 2 raioane — Sărmaș și Luduș — au un pronunțat caracter cerealier. În rest, în 12 raioane situate în zona de deal și muntoasă, sînt excelente condiții pentru creșterea animalelor.

Desigur că în funcție de aceste condiții și pretențiile privind dezvoltarea sectorului zootehnic sînt mai mari decît în alte regiuni. Se cunoaște cîtă însemnătate are creșterea animalelor pentru dezvoltarea continuă a avuției obștești și, ca urmare, pentru creșterea veniturilor colectiviștilor. Acest lucru l-au înțeles foarte bine colectiviștii din Iernut care au așezat gospodăria printre unitățile fruntașe la creșterea animalelor. Numai în anul 1957 ei au îngrășat și valorificat 317 porci. Rezultate bune au obținut în anul trecut din creșterea vacilor de lapte gospodăriile colective din Luncani, Plăiești, Apahida, Cîmpia Turzii etc., care au înregistrat producții de lapte între 2.000—3.500 litri pe cap de vacă furajată într-o perioadă de lactație. Creșterea animalelor de producție a adus anul trecut gospodăriilor colective 31 la sută din veniturile bănești realizate. Singure aceste exemple sînt suficiente pentru a dovedi că și în privința dezvoltării creșterii sectorului zootehnic, gospodăriile colective sînt pe calea cea bună.

Din lucrările consfătuirii s-a desprins însă că sînt unități a căror contribuție la succesul consemnat mai sus nu este nici pe departe mulțumitoare; au puține animale de producție și obțin producții mici. A fost citată cu acest prilej gospodăria colectivă din Cuci. Pentru cei care cunosc această gospodărie, nu a stîrnit curiozitate faptul că ea a fost evidențiată pentru producția cerealieră (la porumb de exemplu a obținut 4.700 kg. porumb la ha.) și criticată pentru slaba dezvoltare a sectorului zootehnic. Are doar cîteva vaci de la care a scos producții sub 1.000 litri lapte de fiecare vacă. Numai cu cocenii de porumb — dacă s-ar fi însilozat — gospodăria ar fi putut hrăni de 3 ori mai multe vaci decît are în prezent. Exemplul ei este edificator: lipsa de preocupare și nu neputința a făcut să se crească puține animale și să se obțină producții scăzute.

In aceeași situație se găsesc și alte gospodării colective printre care Cristești-Ciceu și Unirea.

Centralizate pe regiune, cantitățile de produse cuvenite membrilor pentru zilele-muncă efectuate cuprind la capitolul furaje 9,5 kg. Atît fîn, coceni, paie, pleavă s-a dat membrilor. Este acesta un lucru bun? Desigur că nu. Datorită curentului nesănătos care a pătruns în unele gospodării, calculul necesarului de furaje se face — cum se spune — pe dos. Întîi se apreciază de cîte furaje au nevoie animalele aflate în proprietatea personală a membrilor și apoi, cu ce rămîne, sînt hrănite animalele proprietate obștească. E o măsură cum nu se poate mai dăunătoare intereselor gospodăriei. Dacă marea majoritate a colectiviștilor au acum în proprietate personală cîte o vacă și 1-2 tineret taurin aceasta se datorește nemijlocit gospodăriei colective. Cu cîțiva ani în urmă, cînd s-au înscris în gospodăria colectivă, majoritatea colectiviștilor nu aveau acasă nici un animal. Este edificator exemplul colectiviștilor din Teocul de Jos; doar 9 dintre ei aveau, la intrarea în gospodărie, cîte o vacă. Acum, 137 membri au vaci și tineret taurin în proprietate personală.

In aceste condiții nu este greu să convingi pe colectiviști că de creșterea multilaterală a avuției obștești depinde propriul lor bun trai.

Cîteva observații pe marginea consfătuirii președinților de gospodării agricole colective și cooperative agricole cu rentă din regiunea Cluj

Insemnate lipsuri au fost sezisate în legătură cu construcțiile pentru adăpostirea animalelor. Cele peste 80 de grajduri și maternități construite în anul 1957, împreună cu cele ridicate în anii din urmă, nu acoperă nici pe departe nevoile de adăpostire a animalelor. Cu chibzuială și pricepere gospodăria din Plăești — una dintre fruntașe în sectorul zootehnic — și-a făcut singură cărămida, durînd construcții bune, spațioase. La fel au procedat gospodăriile din Văleni, Iernut, Boian și altele. Este cunoscută lipsa materialului lemnos de construcție. Unele gospodării după ce-și procură cu multă greutate materialul de construcție, îl risipesc cu multă ușurință. Astfel gospodăria colectivă din Mirăslău a împrumutat membrilor săi o mare parte din materialul destinat propriilor sale construcții zootehnice. Aceștia n-au înapoiat materialul împrumutat. Colectiviștii din Poarta Sălajului trebuie să tragă la răspundere, în propriul lor interes, conducerea gospodăriei din a cărei cauză s-au risipit var, cărămidă, ciment, materiale destinate construcțiilor zootehnice.

Statul, prin Banca agricolă, a acordat gospodăriilor colective numai în anul trecut 12.174.000 lei. Dată fiind creșterea numerică a gospodăriilor colective aceste sume vor continua să crească în viitor. Dar este nefiresc ca ele să fie solicitate tot de unitățile vechi. Acestea pot și trebuie să mărească numărul de animale de producție în primul rînd din prăsila animalelor pe care le au. Sacrificarea animalelor tinere trebuie combătută cu toată hotărîrea.

Ar fi multe de spus despre slaba organizare a muncii la ferme. Avea dreptate tov. Pop Alexandru, președintele gospodăriei colective din Recea-Cristur. El a arătat: „Făcînd o simplă socoteală, am aflat că plata cuvenită îngrijitorului pentru îngrijirea unui purcel este mai mare decît cei 120 lei pe care îi încasăm vînzînd purcelul cînd a ajuns la 5—6 kg. Concluzia e una singură. Nu 2-3 scroafe fătătoare, ci cel puțin 10; nu vînzarea purcelului ci îngrășarea lui pînă la 100—120 kg.

Statului — cît mai multe cereale

S-a discutat mult în consfătuire despre această problemă. Situația este pe cale de îndreptare. Participanții la consfătuire s-au angajat ca la întoarcere să pună în discuția adunărilor generale proiectul planului de contractări, în sensul măririi cantităților de cereale ce vor fi vîndute statului.

In regiunea Cluj există 10 stațiuni de mașini și tractoare. Meritul acestora a fost deseori subliniat în timpul lucrărilor consfătuirii. In anul 1957, tractoarele stațiunilor au arat peste 80 la sută din terenurile gospodăriilor și au efectuat peste 60 la sută din însămînțări. Folosind tractoarele statului gospodăriile au putut reduce simțitor animalele de muncă — consumatoare a mari cantități de furaje și concentrate, — obținînd în același timp însemnate sporuri de recoltă.

Astfel, față de anul 1956, cînd S.M.T.-urile au executat un volum mai mic de lucrări, sporurile de recoltă obținute de gospodăriile colective au fost de 13 la sută la ha. la grîu, 26 la sută la porumb. 4 și 6 la sută la sfeclă și respectiv la cartofi. Cu toate acestea, proiectele de contract pentru anul 1958 nu prevăd a fi predate statului la fiecare ha. însămînțat cu planta respectivă mai mult de 70 kg. grîu, și 90 porumb. Aceasta pe regiune. Sînt gospodării colective care au prevăzut cantități și mai mici. Gospodăria din Recea-Cristur de exemplu a prevăzut să contribuie la fondul centralizat al statului abia cu 42 kg. grîu la hectar. Este o cantitate foarte, foarte mică. Consfătuirea a hotărît să recomande gospodăriilor colective de a contracta cel puțin 250 kg. la ha.

Această măsură ar rezolva în bine și problema retribuirii colectiviștilor cu mai mulți bani. Este de observat că în anul trecut, în medie pe regiune, colectiviștii au primit pe lîngă multe produse doar 3,17 lei la ziua-muncă, ceea ce, în unele locuri, a provocat nemulțumiri. Posibilități există și încă foarte mari. Este suficient să arătăm că în 1957 gospodăria colectivă din Iernut a contractat doar un vagon de grîu, în timp ce membrii săi au vîndut peste 4 vagoane din grîul ce li s-a cuvenit pentru zilele-muncă. Trebuie spus că și așa, socotit la un loc, grîul vîndut de gospodărie și de membri reprezintă o cantitate mică față de posibilitățile existente.

★

Participanții la consfătuire au adoptat în unanimitate un plan de măsuri care prevede dezvoltarea și mai puternică a gospodăriilor colective și cooperativelor agricole de producție cu rentă.

Hotărîrea cooperatorilor de a munci pentru continua prosperare a unităților lor a fost sintetizată cel mai bine de președintele gospodăriei colective din Cuci, tovarășul Nicolae Somoghi:

Să iubești planta pe care o cultivi; să iubești pămîntul; să iubești munca.

T. OPREA

10,50 LEI LA ZIUA MUNCĂ

Colectiviștii din comuna Tiream, raionul Carei, au acordat încă de la început o atenție deosebită dezvoltării multilaterale a gospodăriei obștești. Ca urmare, veniturile bănești realizate de gospodărie au fost de la an la an mai mari. De pildă, anul trecut, acestea s-au ridicat la peste 440.000 lei. Numai de pe urma celor 10 ha cultivate cu cînepă pentru fuior gospodăria a obținut un venit de peste 100.000 lei, iar din lîna contractată cu statul 63.000 lei. Venituri însemnate au adus și întreprinderile anexe (atelierele). Realizarea acestor venituri a dat posibilitatea gospodăriei să împartă membrilor ei cîte 10.50 lei pentru fiecare zi-muncă efectuată.

POP VASILE
corespondent

O nouă întovărășire zootehnică

64 familii de țărani muncitori din comuna Brebu, raionul Cîmpina, au înființat o întovărășire zootehnică, în care au intrat cu 175 oi și o suprafață de 16 ha. fîneață. Imediat după constituirea întovărășirii, membrii săi au trecut la comasarea fîneței pe locul denumit „Piscul Leurzii" și fac pregătiri pentru construirea unui saivan. Noua întovărășire este patronată de colectivul rafinăriei nr. 4 din Cîmpina.

AUREL I. BEVA
corespondent

Peste .000 de pomi fructiferi sînt în livada gospodăriei colective „I. C. Frimu" din comuna Leordeni, regiunea Pitești.

In foto: colectivistele din brigada condusă de Ion Tobă lucrează de zor la curățirea livezii și la văruirea pomilor.

In raionul Mediaș se pot produce mai multe legume timpurii

Datorită dezvoltării industriei, populația orașului Mediaș s-a mărit simțitor în ultimii ani. Ca urmare au crescut și cerințele aprovizionării oamenilor muncii de aici cu produse agricole de larg consum, îndeosebi cu legume și zarzavaturi.

În raionul Mediaș există în prezent condiții foarte favorabile pentru dezvoltarea legumiculturii și mai ales pentru producerea legumelor timpurii. Prezența gazului metan, a industriei locale de sticlă și de materiale plastice face cu putință încălzirea și construirea de sere și răsadnițe olandeze în condiții economice. Cu toate acestea cantitățile de legume timpurii produse local sînt foarte mici față de posibilitățile existente.

Gospodăriile agricole de stat din raionul Mediaș, cu toate că au preluat de la gospodăriile agricole anexe suprafețe însemnate de terenuri amenajate pentru grădinărit, au micșorat an de an sectorul legumicol. L-am întrebat pe tov. Morariu Teodor, directorul G.A.S. „Gheorghe Coșbuc", căror cauze se datorește această stare de lucruri.

— Noi avem ca sarcină de plan în sectorul legumicol tone și nu hectare — mi-a răspuns dînsul. Reducerea suprafeței de grădină în ultimii ani s-a făcut pe baza sporirii producției la unitatea de suprafață. Dar în ce măsură este realizat acest lucru în practică? Producția obținută anul trecut de pe cele 50 de hectare a echivalat oare cu producția de legume realizată în anul 1956 cînd grădina de legume cuprindea suprafața de 85 de hectare? Cantitatea obținută de la cele 16 hectare roșii cultivate în 1956, va putea fi egalată de cea prevăzută să se realizeze anul acesta pe cele 8 hectare planificate pe 1958? Desigur că nu. Și aceasta cu atît mai mult cu cît recolta medie planificată la hectar nu a fost modificată. Este adevărat că anul trecut s-a obținut la unele legume, ca de pildă, la vinete, o producție medie de 40.000 kg la hectar, dar numai pe un singur hectar.

Această situație este valabilă pentru toate gospodăriile agricole de stat din raionul Mediaș. Sectorul legumicol al acestor unități a scăzut de la 140 de hectare cît era în 1956 la 66 de hectare în 1957. În același timp producția la hectar nu a crescut în proporția corespunzătoare. Dacă în 1956 gospodăriile au dat pieții Mediașului 1499 de tone de legume, în 1957 cantitatea livrată s-a redus la 848 tone.

— Nu avem material lemnos pentru răsadnițe! Nu avem specialiști! La noi în raion din cauza brumelor tîrzii nu putem obține legume decît vara tîrziu și toamna! Iată ce se afirmă la secția agricolă raională Mediaș.

De ce atunci organele agricole și de stat nu studiază posibilitatea rezolvării acestei probleme pe plan local? Nu sînt specialiști? Aceștia pot fi însă pregătiți. În regiunea Stalin se găsesc numeroși legumicultori care școlarizați s-ar putea specializa în producerea trufandalelor.

Deși sînt brume tîrzii de primăvară este posibil să se producă legume timpurii, dacă s-ar practica sistemul protejării răsadurilor cu sticlă, ghivece de lut ars, sau dacă răsadurile ar fi plantate în cuiburi adîncite. In ceea ce privește materia primă necesară ea poate fi procurată cu ușurință și fără prea mari cheltuieli de la fabricile de sticlă și celelalte instituții din raion.

Aceste însemnate posibilități nu trebuie irosite. Ținînd seama de ele, organele agricole și de stat sînt datoare să dea dovadă în viitor de mai mult interes față de dezvoltarea legumiculturii în acest raion.

A. DRAGANESCU

HOTARIREA COLECTIVIȘTILOR DIN ROMINAȘ PRIVIND PENSIONAREA BATRINILOR

Intr-unul din numerele trecute ale ziarului nostru, am publicat un material intitulat: „Să avem grijă de colectiviștii bătrîni". În material era inserată hotărîrea colectiviștilor din Ocna Dejului, regiunea Cluj, privind pensionarea colectiviștilor bătrîni.

Zilele trecute au sosit la ziarul nostru numeroase corespondențe în care se arată că și în alte gospodării colective s-au luat asemenea hotărîri. Colectiviștii din Rominaș, regiunea Cluj, au luat măsuri pentru pensionarea bătrînilor din gospodăria lor. Bărbații bătrîni peste 60 de ani vor primi de la gospodăria colectivă, ca pensie, lunar, cîte 100 lei, iar femeile, peste 55 ani, vor primi tot cîte 100 lei lunar. Dacă într-o familie bărbatul și femeia au trecut de vîrsta arătată mai sus, fiecare primește cîte 100 de lei lunar. Pensia se va acorda acelor colectiviști care în decurs de 5 ani au executat minim de zile muncă. Vor fi pensionați la limita de vîrstă și acei colectiviști care au plecat la diferite munci pe șantiere sau în altă parte, și apoi s-au întors și lucrează în colectivă, de cel puțin 5 ani.

Bătrînii care primesc pensie după vîrsta arătată, la sfîrșitul fiecărui an vor primi de la colectivă cîte 250 kg grîu, 300 kg porumb și alte produse. Bătrînii care nu au destulă putere de muncă, și prin prezentarea lor la lucru în colectivă au făcut un număr mic de zile-muncă, obținînd produse care nu le asigură hrana pînă la noua recoltă, vor primi în plus completare de produse pînă la 200 kg grîu, 300 kg porumb și alte produse. Bătrînii noi înscriși în colectivă, care au vîrsta de 60 de ani și se prezintă permanent la muncă în gospodăria colectivă vor primi pensia ca și restul bătrînilor care au muncit în colectivă 5 ani.

O altă hotărîre luată de colectiviștii din Rominaș este și ajutorarea familiilor cu copii mulți. Astfel, acele familii care au de la 4 copii în sus primesc lunar 80 de lei pentru fiecare copil pînă la vîrsta de 14 ani. Dacă aceste familii primesc ajutor de copii și de la stat, atunci urmează ca din partea gospodăriei colective să primească doar completarea pentru fiecare copil pînă la 80 lei. Exemplu: dacă primește de la stat 60 de lei pentru fiecare copil sub 14 ani, mai primește de la colectivă 20 de lei.

Merită a fi arătată și hotărîrea privind ajutorarea colectiviștilor bolnavi. Aceștia primesc timp de doi ani ajutor de la colectivă, iar dacă după 2 ani nu s-au vindecat de boală, vor fi pensionați ca și bătrînii.

Pe marginea sfatului S. M. T. de la stațiunea de mașini și tractoare Budești

Invățămintele unei ședințe

Zilele trecute a avut loc la S.M.T. Budești ședința sfatului S.M.T. în cadrul căreia s-a analizat modul cum s-au desfășurat lucrările din campania de toamnă și stadiul pregătirilor pentru campania de primăvară.

La ședință au luat parte peste 60 de persoane, președinți și fruntași din gospodăriile colective și întovărășiri agricole, președinți de sfaturi populare, mecanizatori fruntași etc.

În raportul prezentat, tov. Ilinca, directorul S.M.T.-ului Budești, a analizat pe larg felul cum s-a muncit la fiecare unitate deservită, în parte.

Cîteva lucruri importante s-au desprins limpede din cele arătate: pe de o parte faptul că unele unități — care participă cu regularitate la ședințele sfatului S.M.T., — apreciază cum se cuvine importanța lucrărilor făcute cu mașinile agricole, colaborează cu brigăzile de tractoare și le ajută să-și îndeplinească sarcinile, pe de altă parte, că unele gospodării colective și întovărășiri agricole nu numai că nu iau parte la aceste ședințe, dar nici nu solicită sprijinul S.M.T.-ului pentru efectuarea lucrărilor agricole, iar cînd totuși fac acest lucru, nu sprijină munca tractoriștilor.

Din prima categorie de unități agricole socialiste fac parte gospodării colective ca cele din Radovanu, și Iberăști ori întovărășiri ca cele din Aprozi, Șoldanu, Curcani și Nana iar din a doua categorie, întovărășiri ca cele din Gruiu, Buciumeni ori din Șoldanu.

În campania din toamna trecută, S.M.T. Budești a avut de executat 11.895 hantri și a realizat 12.270 hantri (103 la sută).

Subliniind unele deficiențe ce au existat în perioada analizată, directorul S.M.T.-ului a arătat că la unele gospodării colective ca la cele din Șoldanu, Nana și Hotarele nu au fost recoltate la vreme porumbul și sfecla de zahăr, fapt ce a împins semănatul grîului dincolo de 10 noiembrie, cînd se lăsase frigul. Pe de altă parte, unele unități ca de pildă întovărășirea din Radovanu încă nu repartizează ca mînuitori de mașini oamenii cei mai *pricepuți și conștienți de importanța executării lucrărilor la un înalt nivel calitativ.*

De asemenea, unele gospodării colective nu acordă atenția cuvenită aplicării metodelor agrotehnicii înaintate. De pildă, la gospodăria colectivă „Partizanul Păcii" din comuna Crivăț, deși se încheiase contract pentru semănatul mecanic pe 50 de ha și deși S.M.T.-ul a trimis tractoarele și semănătorile necesare, *grîul a fost semănat cu... mîna!*

Directorul S.M.T.-ului a mai scos în evidență și faptul că brigadierii unor gospodării colective în mod greșit nu fac recepția lucrărilor împreună cu șefii brigăzilor la decadele respective, ci la întîmplare, după trecerea multor săptămîni.

În ceea ce privește pregătirile pentru campania de primăvară, S.M.T. Budești a terminat reparația utilajului încă de acum o săptămînă, cînd s-a făcut și organizarea celor 11 brigăzi. *Planul de contractări a fost realizat în procent de 105,20 la sută, de data aceasta incluzîndu-se în contracte și lucrări de semănatul porumbului pe mari suprafețe (150 de ha numai la întovărășirea din 'Aprozi) ca și prășit mecanic.*

Întrebările și discuțiile ce au avut loc au demonstrat însă că și în munca brigăzilor S.M.T.-urilor au existat unele lipsuri ce trebuie neapărat înlăturate în acest an.

Tov. Ion Stoica, vicepreședintele colectivei din Șoldanu, a arătat de pildă, că S.M.T.-ul a trimis aici la începutul toamnei prea multe tractoare față de lucrările planificate, pentru ca la un moment dat să.. le mute pe toate, în altă parte. Din discuții a mai reieșit că unii tractoriști nu îngrijesc temeinic mașinile, le lasă pe cîmp după terminarea lucrului, iar alții se prezintă la unități cu utilajul prost reparat.

Unii președinți de gospodării colective au făcut prețioase propuneri: să se organizeze neapărat cîteva *brigăzi permanente* pe lîngă unele unități, tractoriști din cadrul stațiunii și nu colectiviștii să supravegheze motoarele pentru irigat etc.

De o deosebită însemnătate sînt hotărîrile pe care sfatul S.M.T. le-a luat în vederea bunei desfășurări a muncilor de primăvară. Între altele s-a hotărît ca S.M.T.-ul să-i oblige pe mecanizatori să nu mai părăsească locul de producție fără aprobarea șefului de brigadă, — alimentarea brigăzilor de tractoare cu apă și carburanți să se facă neapărat de către contractanți *atunci cînd S.M.T. nu are posibilități* iar mașinile în momentul ieșirii lor în teren, să fie bine puse la punct, astfel ca lucrările odată începute, să nu mai fie întrerupte pînă la terminarea lor.

Președinții unităților cooperatiste s-au obligat să extindă în unitățile lor prășitul mecanic pe cît mai mari suprafețe de culturi prășitoare, să supravegheze îndeaproape toate lucrările efectuate de S.M.T., recepția acestora urmînd a se face din 10 în 10 zile. Conducerile unităților cooperatiste s-au mai angajat să pregătească hrană caldă tractoriștilor pe tot timpul cît brigada lucrează în cadrul unităților respective.

Dacă vor fi puse în aplicare invățămintele ședinței, sfatului S.M.T. este sigur că unitățile agricole cooperatiste din raza de activitate a acestei stațiuni vor dobîndi în acest an producții bogate la hectar.

AL. RAICU

Un nou colectivist

11 copii are țăranul muncitor Gheorghe Trangulea din satul Motilva, raionul Slobozia. Pentru binele lor și al întregii familii, el a cerut să fie primit în gospodăria colectivă, de curînd inaugurată.

In cererea pe care o semnează împreună cu soția a trecut bunurile pe care le aduce în colectivă: 11 pogoane de pămînt, cal, căruță și plug.

Vești dela trustul Gostat-București

O NOUA FORMA DE ORGANIZARE

De la 1 martie a.c., se anulează statele de funcțiuni existente pentru administrația centrală a Trustului regional Gostat-București. Incepînd cu această dată se introduce o nouă formă de organizare a acestui trust regional.

Pe lîngă serviciile tehnice și economico-financiare, formate dintr-un număr limitat de specialiști agricoli, va lua ființă un corp de dispeceri. La Trustul regional Gostat București își vor desfășura activitatea 16 ingineri principali dispeceri. Fiecare dispecer va răspunde de 4 gospodării agricole de stat din cadrul trustului.

CREȘTE NUMARUL UNITAȚILOR DIN SUBORDINE

Conducerea departamentului gospodăriilor agricole de stat a luat recent măsura ca 20 de gospodării agricole de stat să treacă sub îndrumarea și controlul Trustului regional Gostat București. Unitățile la care ne referim (Periș, Grădiștea, Domnești, Afumați, Budești-Negoiești etc.) au făcut parte pînă acum din cadrul Trustului pentru aprovizionarea Capitalei.

Piese obținute prin recondiționare

În iarna aceasta, mecanizatorii de la S.M.T. Țăndărei, regiunea Constanța, au muncit cu avînt sporit pentru a pregăti din vreme utilajul cu care vor lucra în campania agricolă de primăvară.

Una dintre metodele folosite cu succes la aceste lucrări o constituie recondiționarea a numeroase repere, cum sînt garnituri de chiulase, pinioane, carburatoare și altele, care la un moment dat lipseau de la depozite și baze de aprovizionare.

Metoda folosită de S.M.T. Țăndărei este în centrul preocupărilor și al altor unități din regiunea Constanța cum sînt: S.M.T. Castelu, Horia, Topraisar, Cobadin, centrele mecanice Ovidiu și Constanța, I.M.U.M.-Medgidia și altele care au și recondiționat peste 100 de pompe de injecție, zeci de chiulase și un mare număr de magnetouri, motorașe de pornire etc.

I. ALEXANDRU

PREVEDERI din planul pe 1958

Porumb irigat pe întreaga suprafață

In anul 1957, gospodăria agricolă de stat Ovidiu din regiunea Constanța a cultivat 300 de ha. cu porumb. Dintre acestea, 100 de ha. au fost amenajate cu canale și rigole pentru irigare, ceea ce a permis udarea de 4 ori a culturii. Trebuie subliniat faptul că atît la porumbul irigat, cît și la cel neirigat, celelalte reguli agrotehnice aplicate, ca și gradul de mecanizare a lucrărilor, au fost aceleași. Și totuși, la recoltare, rezultatele au fost foarte mult deosebite. Astfel, de pe suprafața irigată s-au obținut în medie 10.000 kg. de porumb știuleți la ha., pe cînd de pe cea neirigată numai 3.200 kg. la ha. Ce demonstrează această diferență de recoltă? E limpede că sporul de producție realizat pe cele 100 de ha., este rodul irigării culturii de porumb pe această suprafață, procedeu prin care plantelor li s-a asigurat apa necesara în perioada de creștere și de rodire.

Ținînd seama de experiența anului trecut, noi am prevăzut ca în anul 1958 să extindem suprafața cultivată cu porumb pînă la 350 ha., pe care să o amenajăm în întregime pentru irigare. In acest scop, executarea canalelor a început încă din toamnă, iar rigolele se vor deschide cu ajutorul rarițelor adaptate la cultivatoarele K.R.N. Prin executarea mecanizată a acestor lucrări, prin economiile ce le vom realiza și producția pe care o vom obține, vom contribui la realizarea unui preț de cost cît mai scăzut la kilogramul de porumb. Un lucru deosebit de important, pe care vreau să-l remarc, este faptul că pe 200 de ha. noi vom produce sămînță dublu hibridă, care va fi pusă la dispoziția gospodăriilor colective din regiunea noastră prin bazele de recepție.

Pentru dobîndirea unei producții cît mai mari de porumb la ha., noi nu ne-am mulțumit însă numai să irigăm întreaga suprafață, ci am prevăzut și o serie de alte măsuri. Parte dintre acestea au și fost traduse în viață. De pildă, încă din toamnă a fost arată toată suprafața și s-au încorporat în sol la ha. 200 kg. superfosfat și 100 kg. azotat de amoniu, iar pe unele parcele au fost îngropate sub brazdă cîte 30.000 kg. de mraniță. Acum, în primăvară, terenul va fi lucrat cu cultivatoarele și apoi însămînțat. Ca lucrări de întreținere, vor fi executate 4 prașile, 3 udări și polenizarea artificială suplimentară. In ceea ce privește gradul de mecanizare noi am reușit să asigurăm pregătirea solului, semănatul și prășitul între rînduri în procent de 100 la sută. Prășitul pe rînd și polenizarea vor fi executate manual, iar recoltatul 50 la sută mecanic și 50 la sută manual.

Măsurile luate, de aplicarea cărora sîntem hotărîți să ținem seama întocmai, ne îndreptățesc să sperăm într-o recoltă bună de porumb. Dealtfel, pe această bază, ca și prin extinderea suprafețelor cu plante de furaj, măsură pe care, de asemenea, am prevăzut-o în planul de producție pe anul 1958, noi ne-am gîndit ca în acest an să mărim numărul de vaci de lapte la 100 și să înființăm în toamnă o îngrășătorie de 2.000 de porci (amplasarea și proiectarea îngrășătoriei s-a făcut și urmează să începem construirea ei în regie). In acest fel, credem că gospodăria noastră, care este așezată în zona preorășenească, se va putea achita cu cinste de sarcinile ce-i revin în anii celui de-al doilea plan cincinal.

AUREL POPOVICI
directorul gospodăriei de stat Ovidiu, regiunea Constanța

De peste hotare

Evenimentele internaţionale

Un nou pas spre conferinţa la nivel înalt

Scrisoarea de răspuns adresată de ministrul de afaceri externe al U.R.S.S., Andrei Gromiko, ministrului de externe al Franţei, Christian Pineau, constituie un nou pas înainte în vederea slăbirii încordării internaţionale, pe calea convocării unei conferinţe la înalt nivel. Pe bună dreptate, comentatorul ziarului englez „Sunday Express" a spus că „acceptarea de către U.R.S.S. a conferinţei miniştrilor de externe este cea mai fericită ştire pe care lumea a primit-o în ultimele luni".

Care este însemnătatea practică a noii propuneri sovietice?

Se ştie că în ultima vreme, ideea unei conferinţe la nivel înalt a căpătat o mare popularitate, masele largi din toate ţările aşteptînd de la această întîlnire curmarea războiului rece şi a cursei înarmărilor. Tocmai datorită acestei uriaşe presiuni a maselor, nici un guvern nu a cutezat să respingă direct propunerea făcută de Uniunea Sovietică. Cercurile interesate în menţinerea încordării între Est şi Vest şi care nu văd cu ochi buni o asemenea conferinţă s-au străduit însă şi se străduiesc în continuare să facă tot posibilul fie pentru a împiedica ţinerea conferinţei, fie ca ea să nu dea rezuitatele aşteptate de popoare.

Intre obstacolele ridicate a fost şi cererea de a se pregăti întîlnirea la nivel înalt prin intermediul unei conferinţe a miniştrilor de externe. Uniunea Sovietică s-a opus pe bună dreptate unei asemenea sugestii, deoarece ea ar fi deschis drumul pentru felurite complicaţii şi amînări diplomatice. Intre timp a intervenit propunerea ministrului de externe al Franţei, Christian Pineau, ca întîlnirea miniştrilor de externe să aibă o structură paritară, adică să participe la ea un număr egal de reprezentanţi ai Răsăritului şi ai Occidentului. Acceptînd această propunere, guvernul sovietic a dovedit odată mai mult dorinţa sa sinceră de a rezolva arzătoarele probleme ce se pun în faţa întregii omeniri. In scrisoarea lui Gromiko se propune ca din partea Occidentului să participe Franţa, S.U.A., Anglia şi Italia, iar din partea Răsăritului — Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia şi Romînia. De asemenea, la conferinţă pot participa şi unele ţări care nu fac parte din grupurile militare şi politice existente.

Sarcinile conferinţei miniştrilor de externe sînt limitate. Ea trebuie să elaboreze ordinea de zi a conferinţei şi să fixeze ţările participante. Data conferinţei miniştrilor de externe se propune a fi fixată în luna aprilie, iar aceea a conferinţei şefilor de guverne în luna iunie a.c.

Pentru a crea condiţii cît mai favorabile desfăşurării tratativelor se propune ca pe ordinea de zi a conferinţei la nivel înalt să fie trecute numai acele probleme în privinţa cărora există o anumită certitudine că se poate ajunge la un acord. Aceste probleme ar putea fi: crearea unei zone denuclearizate în centrul Europei şi încetarea experienţelor cu arma nucleară.

Andrei Gromiko a respins propunerea lui Chrisitan Pineau de a discuta laolaltă planul creării unei zone denuclearizate în centrul Europei şi problema unificării Germaniei, ele fiind probleme distincte. Problema unificării Germaniei este de competenţa poporului german şi nu este legată de crearea unei zone denuclearizate.

Propunerile sovietice cuprinse în scrisoarea lui A. A. Gromiko au avut un puternic ecou în lumea întreagă. Primele reacţii venite de la Washington, Paris şi Londra arată că noua atitudine sovietică cu privire la conferinţa miniştrilor de externe constituie un pas înainte în direcţia unei conferinţe la nivel înalt. Fără îndoială că vor mai exista piedici şi greutăţi pînă la realizarea acestei conferinţe. Dar popoarele din lumea întreagă vor şti să-şi impună pînă la urmă voinţa şi tratativele dintre Est şi Vest vor începe.

Frămîntările din „Federaţia arabă"

N-a trecut decît puţină vreme de cînd regele Feysal al Irakului şi regele Hussein al Iordaniei au semnat actul de proclamare a „Federaţiei Arabe", că noul stat, de creaţie artificială, se şi vede pus în faţa unor serioase dificultăţi.

Atît în Irak, cît şi în Iordania, au loc puternice frămîntări, care exprimă opoziţia hotărîtă a maselor populare faţă de politica cercurilor conducătoare, contrară intereselor naţionale ale celor două ţări.

După cum relatează ziarele, la Bagdad, capitala Irakului, cum şi în alte localităţi din această ţară, s-au produs în ultimele zile viguroase manifestaţii, prin care se cere lichidarea uniunii dintre Irak şi Iordania şi retragerea ţării din Pactul de la Bagdad. De altfel aceste manifestaţii au şi provocat recenta criză de guvern din Irak, după care s-a format un nou guvern, în frunte cu Nuri Said.

In Iordania au loc de asemenea puternice manifestaţii şi tulburări, însoţite de numeroase arestări. In ţară au fost închise şcolile superioare şi medii. Mulţi studenţi au fost arestaţi sau exmatriculaţi. Masele populare din Iordania se ridică împotriva Federaţiei irako-iordaniene şi a Pactului de la Bagdad. In faţa acestei situaţii, autorităţile iordaniene au trimis triburi înarmate de beduini pentru reprimarea mişcării populare de protest. Aceste triburi au încercuit oraşele Nablus, Tul-Karm, Ka.ki.io, Halil, Ramalah şi partea arabă a Ierusalimului.

Evenimentele din Irak şi Iordania vin să confirme o dată mai mult opoziţia popoarelor arabe faţă de uneltirile puterilor imperialiste, care contravin intereselor lor naţionale.

FOTOCRONICA

O spun chiar statisticile oficiale

In Africa Franceză — aşa cum confirmă înseşi statisticile oficiale — numai 18 la sută din copiii negri pot urma cursurile şcolii primare. Acest procent scade însă pînă la 4,7 la sută în Tchad şi 7,6 la sută în Africa Occidentală Franceză.

Cît priveşte condiţiile de învăţămînt, fotografia alăturată este destul de grăitoare. Şi totuşi, mamele din Tchad se culcă cîte 3—4 nopţi în faţa intrării şcolilor pentru a fi sigure că obţin un loc pentru copilul lor la înscriere.

Lipseşte numai biciul

Fără îndoială că astăzi colonialismul se manifestă sub forme mai puţin invechite decît cea pe care o vedem în imaginea alăturată. Aceasta nu înseamnă însă că este mai puţin lipsit de cruzime. Dimpotrivă.

Fotografia aceasta reprezintă un plantator din Rhodezia plecat în inspecţie prin domeniile sale. Purtat pe un sol de lectică, zîmbeşte. Nu este oare această imagine simbolul exploatării de care Africa vrea să se elibereze odată pentru totdeauna?

Documentar

GHANA

ACCRA, 6 martie 1957. Treisprezece oameni în haine vărgate de ocnaşi se află la o tribună din centrul oraşului. Unul din ei— un bărbat încă tînăr — strigă: „Ghana, iubita noastră patrie, este de acum liberă pentru totdeauna".

Zecile de mii de oameni adunaţi răspund printr-un singur strigăt: Libertate! Drapelul roşu, galben şi verde, purtînd într-un colţ steaua neagră a unităţii africane, este înălţat. Republica independentă Ghana luase fiinţă. La festivităţi au luat parte reprezentanţi ai 54 de naţiuni şi 200 de ziarişti veniţi din cele patru colţuri ale lumii. Din acea zi, Coasta de Aur s-a desprins de coroana britanică, luînd numele de Ghana, al 81-lea stat membru al O.N.U.

Suprafaţa Ghanei este de 237.000 kilometri pătraţi, pe care locuiesc 4 milioane şi jumătate locuitori. În nord locuieşte populaţia numită Mossi, iar pe coastă, Aşantii şi Tehii. În afară de Accra, capitala statului, oraşele mai importante sînt Kumasi şi Sekondi-Takoradi.

Bogăţiile Ghanei sînt mari: a doua producătoare de cacao din lume, orez, aur, diamante, mangan etc. Cu toate aceste bogăţii, nivelul de trai al populaţiei — datorită celor 149 de ani de exploatare colonială — este foarte scăzut. Şaptezeci la sută din locuitori sînt analfabeţi, locuinţele — afară de cele ale funcţionarilor din oraşe — sînt nişte mizerabile colibe.

Lupta poporului din Ghana pentru obţinerea independenţei nu a fost de loc uşoară. Colonialiştii englezi nu înţelegeau să se despartă de bună voie de imensele profituri pe care le aducea Coasta de Aur. Cîteva cifre ilustrează cum nu se poate mai grăitor sălbatica exploatare colonială ce exista în această fostă colonie britanică. În anul 1953 de pildă tona de cacao era cumpărată de la producătorii africani cu 130 lire sterline şi revîndută pe piaţa mondială cu 357 lire; în 1954 preţul de cumpărare a rămas acelaşi, dar preţul de vînzare pe piaţa mondială se urcase la 500 lire. Peste jumătate din exportul şi importul ţării era controlat de trustul englez „Unilever", care în 1953 a realizat peste 34 milioane de lire beneficiu.

Societatea auriferă din Aşantia a realizat în acelaşi an 850.000 lire beneficiu, compania diamantiferă „De Beers" 23 de milioane lire beneficiu etc. În sfîrşit, pădurile — aflate tot în mîna englezilor — erau jefuite fără milă. Lemnul, prelucrat pe loc, pleca în Anglia sau în alte ţări, iar pentru nevoile de construcţie ale ţării se importa lemn şi cherestea din alte ţări.

Lupta dintre poporul Coastei de Aur şi imperialismul britanic s-a dus în două perioade. Intre 1947—1951 au avut loc manifestaţii de masă, greve, boicoturi ale mărfurilor, cărora le-a urmat o sîngeroasă represiune. In ianuarie 1950 sînt arestaţi conducătorii Partidului Poporului în frunte cu N'Krumah, fondatorul său, iar ziarele partidului sînt suspendate.

Dar această represiune nu este decît un semn de slăbiciune. In timpul celei de a doua perioade, 1951—1957, colonialiştii încearcă să cîştige timp. Leul britanic se face vulpe şi acordă cîteva „reforme". Ia fiinţă un Consiliu executiv fără prea mari puteri dealtminteri, ai cărui miniştri erau supravegheaţi de funcţionari britanici.

Se porneşte atunci bătălia pentru o independenţă totală. În 1954 are loc o nouă reformă, se creează un post de prim ministru în care este numit Kwame N'Krumah, actualul şef al guvernului din Ghana. Se încearcă apoi cu prilejul alegerilor următoare şantaje, corupţii, arme specifice colonialiştilor. Totuşi, tărăgănelile nu mai merg. La 11 decembrie 1956, Camera Comunelor adoptă legea prin care se proclamă independenţa Coastei de Aur la 6 martie 1957, sub numele de Statul Ghana.

★

A trecut un an de la proclamarea independenţei noului stat. În acest interval, guvernul din Ghana a luat o serie de măsuri pentru încurajarea industriei lemnului, au fost acordate credite pentru acţiuni social-culturale, salariile funcţionarilor au fost mărite. S-a proiectat construirea unui baraj pe rîul Volta şi a unei hidrocentrale ce va produce energie electrică pentru viitoarele fabrici de bauxită şi aluminium. Se va construi de asemenea un port nou, Tema.

Fără îndoială că monopolurile străine mai domină încă economia ţării, că se mai încearcă diverse manevre pentru slăbirea unităţii realizate. Dar poporul Ghanei care a cîştigat bătălia pentru independenţa politică va cîştiga fără doar şi poate şi independenţa economică.

S. L.

Buletin meteorologic

pentru zilele de 8, 9 şi 10 martie

Vreme relativ caldă la început, apoi în curs de răcire uşoară în jumătatea de nord a ţării. Cer schimbător mai mult acoperit. Vor cădea precipitaţii temporare în cea mai mare parte a ţării, mai frecvente fiind în vestul şi nordul ţării. Vîntul potrivit, cu intensificări. Temperatura la început staţionară şi apoi în scădere uşoară. Minimele vor oscila între 8 şi + 4 grade, iar maximele între 2 şi + 6 grade.

SPORT

Să ne pregătim din vreme pentru spartachiada de vară

Sala de festivităţi a Ministerului Agriculturii şi Silviculturii a găzduit zilele trecute o adunare sportivă cu un program cu totul deosebit. Au fost trecute în revistă rezultatele obţinute de salariaţii ministerului în cadrul competiţiilor spartachiadei de iarnă. S-a arătat astfel că la aceste concursuri au participat efectiv 706 salariaţi, adică cu 250 mai mult decît la spartachiada precedentă. Dintre aceştia; 149 la schi, 166 la tenis de masă, 148 la gimnastică, 101 la trîntă şi 142 la şah. Dintre participanţi 25 la sută au fost femei, fapt deosebit faţă de trecut, cînd la asemenea competiţii era atras un număr foarte mic de salariate. De asemenea, merită a fi evidenţiat şi faptul că foarte mulţi participanţi au păşit cu această ocazie pentru prima oară în arena sportivă.

S-a trecut apoi la evidenţierea sportivilor fruntaşi care s-au clasat pe primul loc la schi, tenis de masă şi şah. Pentru o activitate sportivă deosebită în cadrul spartachiadei de iarnă a fost decernat steagul de grupare sportivă pe minister — din cele 11 înfiinţate — grupării I.P.C.A. care s-a clasat pe primul loc alături de I.P.A. şi Editura Agrosilvică de Stat.

Incheind aceste rînduri felicităm noul consiliu de conducere ca şi pe sportivii colectivului „Recolta M.A.S." pentru frumoasele rezultate obţinute în acest început de an şi de drum nou. In acelaşi timp vrem să recomandăm colectivului ca odată cu terminarea spartachiadei de iarnă să se pregătească din vreme pentru a asigura o participare temeinică la cea de a treia ediţie a spartachiadei de vară care va începe în curînd.

M. LERESCU

In cîteva rînduri

- In primul meci internaţional disputat în acest început de sezon la Bucureşti, Voivodina Novi Sad a întrecut pe merit Progresul cu 3—1 (2—0).
- In turneul internaţional de hochei pe gheaţă de la Bucureşti, echipa R.D. Germane a învins R.P.R. cu 5—1 (1-1, 1-0. 3-0).
- Locomotiva Griviţa Roşie a întrecut C.C.A. cu 6—0 în finala „Cupei Grigore Preoteasa" la rugbi.
- Sîmbătă şi duminică se vor disputa în sala Floreasca cele două meciuri între echipele feminine de volei ale R.P. Romîne şi R.D. Germane.
- C.C.A. va reîntîlni Lewski Sofia în meci revanşă în luna august la Bucureşti.
- In urma tragerii la sorţi a celor 4 grupe ale turneului de juniori F.I.F.A. echipa ţării noastre face parte din grupa a III-a alături de Grecia, Ungaria, Olanda şi Turcia. Juniorii noştri vor juca la 2 aprilie cu Grecia, la 4 aprilie cu Ungaria, la 5 aprilie cu Olanda şi la 9 aprilie cu Turcia. Prima clasată din fiecare grupă se califică pentru semifinală.

Din străinătate

- Dinamo Moscova a cîştigat turneul internaţional de polo disputat în capitala U.R.S.S. Dinamo Bucureşti s-a clasat pe locul III după echipa maghiară Dozsa Szolnok.

Spre un nou avînt al agriculturii sovietice

Zilele trecute au fost publicate în presă tezele raportului „Cu privire la dezvoltarea continuă a orînduirii colhoznice şi la reorganizarea staţiunilor de maşini şi tractoare", pe care N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. il va prezenta la viitoarea sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Aceste teze au şi început a fi discutate de poporul sovietic pentru a fi trase concluziile cele mai bune şi a se lua măsurile cele mai potrivite în vederea dezvoltării continue a agriculturii colhoznice.

În prezent, după reorganizarea industriei sovietice se pune pe primul plan, ca o sarcină urgentă şi de cea mai mare însemnătate a economiei naţionale, dezvoltarea continuă a orînduirii colhoznice şi reorganizarea staţiunilor de maşini şi tractoare.

Această sarcină este izvorîtă din noile condiţii existente în agricultura U.R.S.S. În locul celor 25 milioane de gospodării ţărăneşti individuale care existau cu treizeci de ani în urmă, sînt astăzi 78.000 de colhozuri, 8.000 S.M.T. şi 5.800 sovhozuri. Datorită grijii statului sovietic, agricultura a fost înzestrată cu o puternică bază tehnico-materială. In 1932, în întreaga agricultură existau 148.000 tractoare (exprimate în 15 C.P.), 14.000 autocamioane, 14.000 combine cerealiere. Astăzi, agricultura sovietică are 1.700.000 tractoare, 660.000 autocamioane şi peste 450.000 combine cerealiere.

Avînd o formă de organizare superioară şi înzestrată cu o tehnică modernă, agricultura sovietică a obţinut în cei 30 de ani uriaşe succese dovedindu-şi superioritatea nu numai faţă de mica gospodărie ţărănească ci şi faţă de marea agricultură capitalistă. Pentru a ilustra aceste succese, amintim numai cîteva cifre. În 1932 în prima perioadă de dezvoltare a lor, colhozurile au predat statului sovietic doar ceva mai mult de 800.000.000 puduri de grîne. În 1956, ele au predat 2.370.000.000 puduri, adică aproape de trei ori mai mult.

În lupta de dezvoltare continuă a agriculturii sovietice, un rol important au avut S.M.T.-urile. Sub influenţa şi cu ajutorul lor satul sovietic s-a transformat din temelii. A apărut un mod nou de viaţă, necunoscut pînă atunci de ţăranul sovietic. Odată cu parcul de maşini şi tractoare au luat fiinţă la sate ateliere de reparat maşini, transportul auto, energia electrică.

S.M.T.-urile au contribuit în mare măsură la întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea. Ele au constituit un puternic instrument de construire a orînduirii socialiste la sate.

În teze se arată că în urma întăririi colhozurilor, s-a schimbat situaţia social-economică la sate. În prezent, forma de deservire în producţie şi tehnică a colhozurilor prin S.M.T.-uri nu mai corespunde necesităţilor sporirii producţiei colhoznice.

În trecut, S.M.T.-urile erau organizatorii producţiei colhoznice. Astăzi, acest rol cade, deoarece colhozurile — cu veniturile lor de milioane, cu mari fonduri indivizibile de producţie, cu numeroase cadre care au acumulat o vastă experienţă tehnică şi organizatorică — pot face singure faţă sarcinilor ce le revin. De aceea, S.M.T.-urile nu mai pot juca rolul pe care l-au avut în prima etapă a construcţiei colhoznice.

Ţinîndu-se seamă de toate acestea, în tezele raportului se arată că pentru întărirea şi dezvoltarea pe mai departe a orînduirii colhoznice şi pentru lărgirea producţiei agricole, este nevoie să se treacă la vînzarea tractoarelor, combinelor şi a altor maşini agricole direct colhozurilor. Reorganizarea S.M.T.-urilor vînzarea maşinilor către colhozuri, — subliniază tezele — vor duce la continua întărire economico-organizatorică a colhozurilor ca întreprinderi socialiste, la un nou avînt al economiei şi la creşterea bunăstării colhoznicilor.

De asemenea, tezele raportului arată că nu e vorba de o lichidare a S.M.T.-urilor, ci de reorganizarea lor treptată, înfăptuită în vederea îmbunătăţirii tehnice a colhozurilor. În funcţie de condiţiunile concrete, S.M.T.-urile vor avea ca sarcină repararea tehnicii complexe a colhozurilor, înzestrarea (prin vînzare) a colhozurilor cu piese de schimb, combustibil, precum şi organizarea închirierii unor maşini pe care colhozurile încă nu le au. În acelaşi timp, ele vor putea fi puntea de legătură dintre industrie şi agricultură.

Tezele lămuresc o serie de probleme teoretice şi în special problema celor două forme de proprietate socialistă, arătînd că Lenin nu a opus niciodată proprietatea întregului popor proprietăţii cooperatiste. Ambele forme de proprietate sînt socialiste. Diferenţa este doar că una din ele — proprietatea întregului popor — are un nivel mai înalt de socializare, iar cealaltă, — proprietatea colhoznică — are un nivel de socializare mai scăzut.

Proprietatea cooperatistă nu este în contradicţie cu tezele teoretice privind căile de construire a proprietăţii comuniste, deoarece calea spre comunism cere atît întărirea proprietăţii întregului popor cît şi a celei colhoznice. În condiţiile actuale, fondurile indivizibile ale colhozurilor se apropie de fapt de proprietatea întregului popor, iar munca colhoznicilor, bazată pe folosirea pe scară largă a tehnicii moderne se va apropia prin caracterul ei de munca muncitorilor industriali. Cu cît se vor dezvolta mai mult şi mai repede forţele de producţie ale agriculturii, cu atît va dispare mai repede diferenţa dintre proprietatea întregului popor şi proprietatea colhoznică, dintre munca muncitorilor industriali şi a celor colhoznici.

Tezele raportului arată mai departe modul cum se vor face vînzările maşinilor către colhozuri. Astfel, majoritatea colhozurilor vor putea cumpăra imediat maşinile de care au nevoie de la S.M.T.-uri, fie cu plata imediată, fie prin acordarea de credite. În regiunile cu colhozuri slabe din punct de vedere economic, reorganizarea S.M.T.-urilor şi vînzarea maşinilor către colhozuri va dura, probabil, 2—3 ani, iar în unele locuri şi mai mult.

Reorganizarea S.M.T.-urilor sovietice şi înzestrarea colhozurilor cu tehnica necesară vor contribui, fără îndoială, la sporirea producţiei agricole, la micşorarea preţului de cost, ceea ce va duce la îmbunătăţirea continuă a traiului celor ce muncesc. Discutînd tezele raportului, oamenii muncii de pe ogoarele Uniunii Sovietice îşi arată completa lor adeziune. Sute de mii de oameni ai muncii, în cuvîntul pe care l-au luat la adunări, au făcut propuneri preţioase, menite a contribui la dezvoltarea agriculturii sovietice.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".